

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném dne 10.11.2009 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Vacka a přísedících Libuše Matuškové a Miroslava Krejčího, takto:

Obžalovaný

J ■ **C** ■

nar. ■ v ■, trvale bytem ■, ■
■, naposledy bytem ■, ■, t.č. ve vazbě ve Vazební
věznici v ■, ■,

je v i n e n , ž e

dne [REDACTED] v přesně neurčené době mezi 13.00 – 18.13 hod., v [REDACTED] po [REDACTED] straně silnice č. [REDACTED], cca [REDACTED] m od hranice křižovatky se silnicí č. [REDACTED] ve směru na obec [REDACTED], okr. [REDACTED], kraj [REDACTED], s přímým úmyslem usmrtit, s bodnořezným nástrojem v ruce, fyzicky napadl poškozenou D [REDACTED] J [REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem ulice [REDACTED], [REDACTED], a to tak, že poté, co ji násilím vytáhl z vozidla tov. zn. [REDACTED], [REDACTED] barvy r. z. [REDACTED], ji tímto bodnořezným nástrojem způsobil 33 cm dlouhou řeznou ránu procházející po celé přední straně krku, začínající ve vzdálenosti 25 mm pod pravým ušním lalůčkem a končící 35 mm vzadu za spodní hranou levého ušního lalůčku, tímto jí přerušil veškeré svalové skupiny přední strany krku, včetně obou kývačů hlavy, obou krkavic, jugulárních cév, hrtanového skeletu a jícnu, tato bodnořezná rána zasahovala až na přední stranu krčních obratlů páteře, když následkem toho došlo k úmrtí poškozené na základě úrazového šoku spojeného se zevním vykrvácením, kdy smrt poškozené nešlo odvrátit ani okamžitým kvalifikovaným lékařským zákrokem na úrovni současné medicínské vědy, tohoto jednání se dopustil ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky, poté, co jmenovanou nechal nasednout do svého vozu na blíže nespecifikovaném místě, nejpravděpodobněji poblíž [REDACTED] křižovatky silnic [REDACTED] a [REDACTED] poblíž [REDACTED], následně se během jízdy ve směru na [REDACTED] odchýlil z požadovaného směru jízdy do blíže nezjištěných oblastí v okolí silnice [REDACTED], ve vozidle měl na poškozenou blíže nezjištěné požadavky sexuálního charakteru, pokoušel se ji po celém těle osahávat, zejména na prsou, přičemž ona na jeho požadavky reagovala negativně, což u něho vyvolalo agresivní reakci v tom smyslu, že poškozenou bil do oblasti hlavy, napadl ji bodnořezným nástrojem, a to tak, že ji způsobil dvě povrchní řezné rány na levém stehně a dvě řezné rány v oblasti břicha, jednu o délce 15 cm a druhou o délce 6 cm, obě poškozující kůži a podkoží, poškozenou tedy následně usmrtil z obavy z prozrazení celé věci a případného postihu jeho osoby,

t e d y

jiného úmyslně usmrtil z jiné zvlášť zavrženíhodné pohnutky.

T í m s p á c h a l

trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. h) tr. zákona

a o d s u z u j e s e z a t o

Podle § 219 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 2 tr. zák. a podle § 29 odst. 1, 3 písm. a),b) tr. zák. pro tento trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. h) tr. zák. a pro sbíhající trestné činy maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák., poškozování a ohrožování provozu obecně prospěšného zařízení podle § 184 tr. zák. a ohrožování pod vlivem návykové látky podle § 201b) tr. zák., pro které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE], dále pro trestný čin krádeže podle § 247 odst. 1 písm. a) tr. zák., pro který byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE], dále pro trestné činy řízení motorového vozidla bez řidičského oprávnění podle § 180d) tr. zák., maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 171 odst. 1 písm. c) tr. zák. a pro trestný čin poškozování cizích práv podle § 209 odst. 1 písm. a) tr. zák., pro které byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v [REDAKCE] ze dne [REDAKCE], sp. zn. [REDAKCE] **k souhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody na doživotí.**

Zároveň se zrušují všechna rozhodnutí na tyto rozsudku obsahově obsahující, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu.

Podle § 39a odst. 2 písm. d) tr. zák. se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 29 odst. 1 tr. zák. se obžalovanému doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou nezapočítává pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** na náhradě škody poškozené I. J. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] částku 240.000,- Kč, J. J. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] částku 175.000,- Kč, [redacted] [redacted], nar. [redacted], zastoupenému matkou I. J. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] částku 175.000,- Kč, P. J. [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], [redacted] částku 240.000,- Kč a Všeobecné zdravotní pojišťovně, územní pracoviště [redacted] částku 1.049,- Kč.

Odůvodnění

Z důkazů provedených při hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový děj tak, jak je ve výroku rozsudku popsán. Je zřejmé, že obžalovaný J. C. [redacted] dne [redacted] v přesně neurčené době mezi 13.00 – 18.13 hod., v [redacted] po [redacted] straně silnice č. [redacted], cca [redacted] m od hranice křižovatky se silnicí č. [redacted] ve směru na obec [redacted], okr. [redacted], kraj [redacted], s přímým úmyslem usmrtit, s bodnořezným nástrojem v ruce fyzicky napadl poškozenou D. J. [redacted], nar. [redacted] v [redacted], trvale bytem ulice [redacted] [redacted], a to tak, že poté, co ji násilím vytáhl z vozidla tov. zn. [redacted], barvy r. z. [redacted], ji tímto bodnořezným nástrojem způsobil 33 cm dlouhou řeznou ránu procházející po celé přední straně krku, začínající ve vzdálenosti 25 mm pod pravým ušním lalůčkem a končící 35 mm vzadu za spodní hranou levého ušního lalůčku, tímto jí přerušil veškeré svalové skupiny přední strany krku, včetně obou kývačů hlavy, obou krkavic, jugulárních cév, hrtanového skeletu a jícnu, tato bodnořezná rána zasahovala až na přední stranu krčních obratlů páteře, když následkem toho došlo k úmrtí poškozené na základě úrazového šoku spojeného se zevním vykrvácením, kdy smrt poškozené nešlo odvrátit ani okamžitým kvalifikovaným lékařským zákrokem na úrovni současné medicínské vědy, tohoto jednání se dopustil ze zvlášť zavrženíhodné pohnutky, poté, co jmenovanou nechal nasednout do svého vozu na blíže nespecifikovaném místě, nejpravděpodobněji poblíž [redacted] křižovatky silnic [redacted] a [redacted] poblíž [redacted], následně se během jízdy ve směru na [redacted] odchýlil z požadovaného směru jízdy do blíže nezjištěných oblastí v okolí silnice [redacted], ve vozidle měl na poškozenou blíže nezjištěné požadavky sexuálního charakteru, pokoušel se ji po celém těle osahávat, zejména na prsou, přičemž ona na jeho požadavky reagovala negativně, což u něho vyvolalo agresivní reakci v tom smyslu, že poškozenou bil do oblasti hlavy, napadl ji bodnořezným nástrojem, a to tak, že ji způsobil dvě povrchní řezné rány na levém stehně a dvě řezné rány v oblasti břicha, jednu o délce 15 cm a druhou o délce 6 cm, obě poškozující kůži a podkoží, poškozenou tedy následně usmrtil z obavy z prozrazení celé věci a případného postihu jeho osoby.

Obžalovaný C. [redacted] byl v přípravném řízení opakovaně vyslechnut a ve svých výpovědích vždy popřel, že by se výše popsáné trestné činnosti dopustil. Na svoji obhajobu uvedl, že to, co vyprávěl svědkovi C. [redacted], si vymyslel, že to rozhodně není pravdou, že

s ním hrál, kdy se stavěl do role herce a chtěl tak na Č. zapůsobit. Vše, co mu vyprávěl, byla legrace a vtip a v životě by ho nenapadlo, že by Č. mohl jeho tvrzení brát vážně.

Ohledně vztahu ke svědkovi Č. uvádí, že s ním měl homosexuální vztah. Vycházeli spolu velice dobře a to až do , kdy se s ním ve zlém rozešel, neboť ten den měl Č. napadnout jeho tehdejší přítelkyni S. a on potom, aby se mu pomstil, mu vytopil byt v , který Č. vlastní. Podle jeho názoru i toto může být důvod, proč Č. vypovídá proti němu. Zřejmě se mu chtěl pomstít. Ke své osobě uvedl, že hodně požíval alkohol i v kombinaci s léky. Od roku však abstinuje. Potvrdil, že se s Č. nějakou dobu neviděl, tj. od předmětné události v roce až do července , kdy se za ním Č. zastavil a oni si povídali a při této návštěvě mu údajně Č. řekl, že když byl v , tak že tam přejel nějakou dívku. Řekl mu, že je to Č. problém, chtěl mu však pomoci a proto by si měl Č. vsugerovat, že nepřejel dívku, ale měl by si myslet, že přejel tašku, kdy on sám mu říkal, že někdo přejel tašku a někdo podřízl holku. Potvrdil, že následně jeli s Č. do autobazaru prodat jeho auto a jelikož se mu už předtím v této souvislosti zmínil obžalovaný o nevyřešené vraždě stopařky v , tak mu Č. sdělil, že si na mapě našel a zjistil, že je kousek od , kde má obžalovaný chalupu. Na to reagoval obžalovaný tak, že Č. řekl, že to udělal on, že tu stopařku zabil, resp. že ji podřízl. Rovněž mu sdělil, že když stopařku zabil, tak rána, kterou jí podřízl krk, se rozšklebila a že když stopařka seděla vedle něho v autě, tak jí dal loktem do obličeje. Sdělil Č., že stopařku nabral u , začal ji osahávat cestou a ona se začala bránit, proto jí dal úder loktem. Na dotaz Č. pak odpověděl, že v autě vozí nůž a že tu dívku nepodříznul v autě. Celý příběh Č. zajímal, ovšem dle obžalovaného se jednalo o smyšlenou verzi.

Na dotaz Č., proč stopařku zabil, mu odpověděl, že to bylo proto, že se bál dalšího svého postihu, aby ho ona neprozradila. Podle obžalovaného mu Č. věřil, ovšem obžalovaný dle svého tvrzení vycházel z reportáží, které byly v televizi, případně v novinách a zbytek si vymyslel. Nejdříve říkal Č., že se to stalo v roce , pak zjistil, že to bylo v roce . O celé záležitosti se poprvé Č. svěřil při návratu z výletu v . Nikdy neřekl Č., že to, co mu vypráví, je smyšlené, neboť to podle jeho názoru nebylo ve scénáři jeho filmu. Vyprávěl mu to proto, aby mu ulehčil v jeho případě s dívkou, kterou v přejel. Před Č. se stavěl do role, že on je nejlepší, že na něho policie nikdy nepříjde, že na něho nic nemá, že se nic nevyšetří. Protože se domníval, že skutečně Č. v přejel nějakou ženu, tak neměl strach z toho, že by ho mohl udat na policii, protože tím pádem by udal i sám sebe. Potvrdil, že v roce užíval vozidlo barvy a to do května , kdy ho rozprodal na náhradní díly a rovněž doznal, že v autě vozil nože, dále boxer, kasr atd. O podrobnostech z této trestné činnosti se doslechl z pořadu , kdy se také dozvěděl, že na místě měl být muž s a vozidlo barvy.

Při svém dalším výslechu v přípravném řízení obžalovaný prakticky setrval na tom, co je uvedeno výše. Zopakoval, že poškozené dal v autě úder loktem, protože mu nechtěla být po vůli a pak jí venku podřízl. Dne spolu jeli z a obžalovaný Č. opět zopakoval, že tu dívku v zavraždil on. Rovněž mu potvrdil, že M. T. on srazil

autem, neboť jel opilý. Ani toto však není pravda, i tuto skutečnosti si vymyslel. Také je pravdou, že Č. říkal, že když byl ve , že tam podřízl jednoho . Zapadalo to podle něho do scénáře jím hraného filmu.

Obžalovaný dál potvrdil, že v roce jezdil , jezdil v té době často opilý. Na závěr své výpovědi zpochybnil odborné vyjádření z oboru pachové identifikace, podle jeho názoru se jedná o podvrh a ze strany policie byl na něho činen nátlak v době, kdy byl zatýkán.

V průběhu hlavního líčení obžalovaný v hlavních rysech setrval na své výpovědi z přípravného řízení. Zopakoval, že s vraždou stopařky nemá nic společného. O vraždě se dozvěděl asi až rok a čtvrt po jejím spáchání. Při návštěvě Č. v roce mu skutečně Č. vyprávěl příběh, jak přejel ženu v , na což mu obžalovaný odpověděl, že by se měl jít přihlásit. Č. však chtěl, aby spolu kamarádili, aby se mu mohl vypovídat a jeli společně do autobazaru v , kde Č. měl auto, kterým měl údajně tu srazit. Obžalovaný mu skutečně věřil, že tu ženu přejel. Při další cestě do se opět bavili o té přejeté ženě a když přijeli do , tak mu sdělil, že nemá problém pouze on sám, že ve zabil nějakého chlapa. Pak mu ještě řekl, že přejel autem svého kamaráda a pak se bavili o vraždách, které byly nevyřešeny a přešli i na vraždu stopařky v . On mu o tom vyprávěl to, co o tom slyšel v pořadu a rovněž od náhodného policisty, který obžalovaného a jeho tehdejší přítelkyni S. vezl autem do stopem a o této vraždě se jim zmínil. Uvedl, že skutečně nejdříve mu Č. řekl o té dívce v a teprve poté on mu řekl, že zabil dívku v . Je však pravdou, že obžalovaný přes nejezdil, ví pouze podle mapy, kde je, ale nikdy tam nebyl. O konkrétní vraždě poškozené J. se bavili, když jeli do , neboť jeli v blízkosti a Č. říkal obžalovanému, že podle toho, co se doslechl, je si jistý, že vrahem je obžalovaný. On mu to doznal a řekl mu, že skutečně tu dívku podřízнул. O celé věci mu vyprávěl i když se vrátili z , potom, když jeli z rovněž když jeli z . Obžalovaný doznal, že Č. řekl, že dívka dal úder loktem, neboť s ním nechtěla mít pohlavní styk. Rovněž Č. řekl, že poškozenou naložil na objezdu u . Č. na něj stále naléhal, aby mu o té vraždě řekl podrobnosti. On původně nechtěl a říkal mu, že je to celé čerstvé. Rovněž potvrdil, že mu řekl, že dívka nebyla přístupná jeho hrátkám a že tenkrát žádnou holku neměl a že dívka, kterou vezl, mu řekla, že celou věc nahlásí.

Obžalovaný rovněž doznal, že Č. řekl, že poškozenou zabil venku, že nemohl uvnitř auta, neboť by tam byly stopy. Vytáhl ji proto ven z auta, ona byla v bezvědomí, avšak živá. Pak mu řekl, že ji vytáhl ven a že když ji říznul, že to bylo, jako když se řízne do sulcu. Rovněž mu potvrdil, že rána byl rozšklebená, že to nevypadalo hezky. Také potvrdil, že říkal Č., že má chuť někdy zabít nějakou stopařku. Vše, co řekl Č., však byla jeho fabule, nic z toho nebyla pravda, všechno si vymyslel. Když se ho Č. ptal, proč jí podřízнул, zopakoval, že měl v minulosti již hodně soudů a že si další problém nemohl dovolit a proto se to stalo. Ohledně poškozeného u hlavního líčení uvedl, že si není jistý, zda ho srazil, či nikoliv. Nožů měl v autě hodně, vozil tam i nůž, kastr apod. Obžalovaný popřel, že by měl někdy , košili a že by nosil kalhoty. Obžalovaný doznal, že i přesto, že vypověděl, že nikdy neřekl, kam poškozená jela, tak věděl,

že jela do [redacted] s tím, že se to mělo stát před [redacted] lety, avšak v odposleších je uvedeno, že obžalovaný uvádí [redacted] roky, k čemuž obžalovaný uvedl, že se jedná o nezákonnou úpravu odposlechlů ze strany policie. Je pravdou, že Č [redacted] říkal, že se nikdy nepřizná. Zopakoval, že podle jeho názoru Č [redacted] vypovídá proti němu, že se mu mstí za vytopený dům. Pokud jezdil z [redacted] do [redacted], tak nikdy nejezdil přes obec [redacted], je to mimo cestu.

Z výpovědi svědka O [redacted] Č [redacted] v přípravném řízení, který byl vyslechnut opakovaně, soud zjistil, že tento svědek se s obžalovaným velice dobře znal, byli spolužáci již na [redacted] škole a stali se z nich dobří kamarádi. Ví o tom, že obžalovaný byl v minulosti opakovaně soudně trestán, sám mu o tom vyprávěl a svědek ho i navštívil ve výkonu trestu. Potvrdil, že obžalovaný v předmětné době značně požíval alkohol a svěřil se mu s tím, že se mu daří šidit firmu, ve které pracuje ([redacted]). Uvedl rovněž, že znal manželku obžalovaného C [redacted] M [redacted] K [redacted] a rovněž jeho přítelkyně, se kterými obžalovaný později žil. Jednalo se o V [redacted] Š [redacted] a J [redacted] S [redacted]. V roce [redacted] mu jeho bratr volal, že viděl pořad [redacted], kde se mluvilo o vraždě stopařky a podle popisu údajného pachatele se domníval, že by se mohlo jednat o C [redacted], neboť místo bylo poblíž [redacted], kde má C [redacted] chalupu. Obžalovaný se mu rovněž svěřil už někdy v roce [redacted] o tom, že měl na území [redacted] zabít nějakého člověka. Od ukončení [redacted] školy se setkávali sporadicky a svědek uvedl, že v květnu [redacted] jej obžalovaný opět vyhledal a začali se navštěvovat a vedli spolu dlouhé rozhovory. Podle jeho názoru jim dne [redacted] obžalovaný vytopil dům [redacted] a on to společně s bratrem nahlásil na policii. Následně se mu C [redacted] doznal k tomu, že skutečně se tohoto dopustil s tím, že svědek může být rád, že to skončilo pouze takto, že ho mohl zabít, protože mu vyčítal, že kvůli němu se rozešel se svojí tehdejší přítelkyní J [redacted] S [redacted]. Pravdou bylo, že mu C [redacted] předtím vyhrožoval za to, že údajně měl napadnout S [redacted], říkal, že mu uřízne hlavu, že zlikviduje jeho rodinu, protože údajně kvůli Č [redacted] se s ním S [redacted] rozešla. Svědek potvrdil, že samotné oznámení obžalovaného jako domnělého pachatele vraždy v [redacted], nemá s předchozím vytopením jeho domu [redacted] žádnou spojitost a rozhodně se nejedná o žádný akt msty. Při následných setkáních v průběhu jara a léta [redacted] spolu vedli rozhovory, kdy se bavili o svých sexuálních zážitcích, o stopařkách apod. a obžalovaný mu řekl, že by ho bavilo, kdyby si „ulovil“ nějakou stopařku, kterou by posléze zabil a potom ji zakopal. Na to mu svědek sdělil, že není možno beztrestně zabíjet lidi, na což mu obžalovaný řekl, že u obce [redacted] byla taky zavražděna stopařka, že je to již [redacted] roky zpátky a že se na to nikdy nepřijde. Následně své hovory o této události opakovali, kdy se svědek domníval, že by obžalovaný mohl být skutečně pachatelem výše zmíněné vraždy. Obžalovaný mu říkal, že na tu [redacted] nikdy nepřijdou, že na něho nic nemají, že je to již [redacted] roky a proto není možné, aby jej odhalili. Následně svědek celou věc oznámil na policii s tím, že obžalovaný by mohl být pachatelem vraždy v obci [redacted] s ohledem na obsah sdělení, které mu C [redacted] řekl. Ve spolupráci s policií potom byla vymyšlena legenda o tom, že svědek přejel dívku v [redacted] a o této legendě měl obžalovanému říci s tím, aby ho vyprovokoval k výpovědi ohledně předmětné vraždy v [redacted]. Obžalovaný na to reagoval tak, že podle jeho názoru jsou na tom oba shodně, musel obžalovanému podrobně vypravovat, jak ke všemu v [redacted] došlo a následně pak se souhlasem soudu bylo do jeho auta i do bytu obžalovaného instalováno technické zařízení pro realizaci odposlechlů a hovorů.

V této době se svědek setkával s obžalovaným velice často a rozhovory spolu vedli převážně v autě svědka nebo v bytě obžalovaného v [REDAKCE] nebo v [REDAKCE]. Na přelomu srpna a září [REDAKCE] jel svědek s obžalovaným z [REDAKCE] přes [REDAKCE] do obce [REDAKCE], kam chtěl údajně svědek dát auto do autobazaru, neboť se podle legendy bál ho mít v držení kvůli údajné nehodě v [REDAKCE]. Při této cestě obžalovaný mluvil o stopačkách, popisoval mu události ve [REDAKCE] a svěřil se svědkovi, že celá událost v [REDAKCE] byla neplánovaná akce, kdy se jednalo o náhodu. On se bál předtím o celé věci hovořit, neboť podle názoru obžalovaného je věc stále živá, stále se vyšetřuje a proto o tom více mluvit nechtěl. V té době mu také obžalovaný říkal, že jezdil krást často benzín a že měl vozidlo [REDAKCE] [REDAKCE] barvy. Při další cestě tímto autem do [REDAKCE] obžalovaný svědkovi říkal, že se ta vražda měla stát před [REDAKCE], případně před [REDAKCE] lety, kdy tuto skutečnost uvádí různě. Obžalovaný mu uvedl, že poškozenou nabral před [REDAKCE] na [REDAKCE] objezdu směrem na [REDAKCE] a říkal mu, že měla prostě smůlu, že neměla stopovat. Obžalovaný svědkovi výslovně řekl, že poškozenou osahával, chtěl s ní mít pohlavní styk, ona to odmítala a proto ji udeřil pěstí a poté i loktem do hlavy. Podle svědka obžalovaný mluvil potichu s odmlkami, nikoliv v afektu. Svědek se snažil, aby mu obžalovaný řekl co nejvíce, proto jej dále naváděl k tomu, aby mu o celé věci vyprávěl a obžalovaný mu řekl, že poškozenou vytáhl z auta ven a tam ji podřízl krk. Důvodem toho, že ji podříznul bylo to, že se bál o své prozrazení z toho, že ji sexuálně obtěžoval. Bál se, že by šel do výkonu trestu, takže nechtěl, aby ho poškozená udala. Následně pak obžalovaný uvedl, že toto se stalo právě ve vozidle [REDAKCE] [REDAKCE] barvy, kterou následně rozprodal na náhradní díly různým lidem. Svědek uvádí, že mu obžalovaný v den, kdy se vrátili z tohoto výletu z [REDAKCE], říkal, že je škoda, že nemohl poškozenou sexuálně zneužít tak, jak si představoval (konkrétní výrazy viz na č.l. 858). Obžalovaný mu dále říkal, že policie ho nikdy nedostane, jeho strategií je nic nepřiznat, zatloukat a udělat z policistů blbce. Rovněž se mu obžalovaný svěřil s tím, že autem srazil nějakého neznámého chodce (poškozený T [REDAKCE]), což se stalo ve [REDAKCE] a také to, že v době vraždy měl být pod vlivem léků Neurol. Následně obžalovaný začal svědka podezřívát, že je agentem policie.

Při dalším výslechu v přípravném řízení svědek potvrdil, že když mu obžalovaný říkal, že poškozenou bil loktem, tak mu to i rukama ukazoval, názorně mu předváděl, jak ji bil malíkovou hranou do obličeje. Toto mu ukazoval nejprve v autě a posléze i v bytě obžalovaného. Rovněž mu řekl, že v případě, kdyby byl zadržen, tak se bude celou snažit celou kauzu ovlivňovat tím, že bude psát dopisy soudci, policii či státnímu zástupci. Jednoznačně mu doznal tuto vraždu poškozené D [REDAKCE] J [REDAKCE] a to při společné cestě z [REDAKCE]. Svědek, který obžalovaného zná dlouhou dobu potvrdil, že na něho obžalovaný nepůsobil tak, že by se vytahoval, že by si vymýšlel, nebo že by machroval a v průběhu jejich rozhovoru mu sám obžalovaný říkal, že poškozená jela z [REDAKCE] do [REDAKCE].

V průběhu hlavního líčení svědek uvedl shodně s tím, co je uvedeno shora a k podstatným skutečnostem uvedl následující:

Obžalovaný skutečně v roce [REDAKCE] jezdil [REDAKCE] [REDAKCE] a teprve následně v roce [REDAKCE] si koupil [REDAKCE] [REDAKCE]. Obžalovaný mu jasně řekl, že pokud by jej svědek udal, že bude tvrdit, že celou věc zná pouze z televize. Rozhodně svědek výpověď obžalovaného nebral jako vtíp, obžalovaný byl vážný a sám říkal, že se jedná o strašný průser. Rozhodně to

nemělo nic společného s legrací tak, jak si ji dělali v minulosti. Je pravdou, že obžalovaný v autě vozil nože různých velikostí, údajně na obranu. Ke své družce S. obžalovaný svědkovi sdělil, že spolu měli rozepři a že ji málem podřízl. Uvedl, že nad sebou ztrácel kontrolu a to byl důvod, proč s ní nebyl v bytě, ale ve sklepe. Báł se, že by jí mohl ublížit.

Svědék potvrdil, že v současné době má strach z obžalovaného, neboť ví, že za tuto výpověď se mu bude mstít, avšak nemohl celou věc nenahlásit s ohledem na závažnost zmíněné události. Zopakoval, že mu obžalovaný říkal, že poškozenou udeřil loktem, který byl blíže k ní, což označil za vzdálenost smrti. Jednalo se o více úderů a teprve poté ji vytáhl z auta ven. Je pravdou, že mu obžalovaný říkal, že poškozená jela do na brigádu. Svědek zopakoval, že C. jednoznačně potvrdil, že důvodem jeho jednání byla obava z prozrazení jeho předchozích sexuálních aktivit vůči poškozené, neboť měl obavu, že by ho poškozená nahlásila on by šel do výkonu trestu. Rovněž dodal, že v případě, že by ho policie propustila z případného zadržení, pokud by mu celou věc neprokázala, tak by v budoucnu jednal ve velkém stylu a rozhodně by se podobných věcí nedopouštěl v blízkosti svého bydliště. Když společně jeli z do obce, tak nejeli přes. Při této cestě mu obžalovaný říkal, že by se u dala zabít ženská. Rozhodně popřel, že by on napadl S., takže obžalovaný neměl důvod se mu za něco mstít. Na závěr svědek uvedl, že s ohledem na dlouhodobost jejich vztahu pozná, kdy C. něco hraje a kdy mluví vážně, rozhodně by se nenechal rozhodit jeho nějakou hrátkou, vše bylo vážné.

Svědčyně V. B. vypověděla, že pracuje na záchranné službě a ve svém zaměstnání se dozvěděla o nálezů těla poškozené, kdy posléze byly její informace doplněny informacemi na místě zasahujícího lékaře. Dne večer jela s manželem vyvenčit psa, jeli směrem na, kde zastavili a pes stále štěkal. Šla se podívat a pod viděla batoh. Batoh s manželem vyndali a pod ním ležela plátěná kabelka s obrázkem, v kabelce byl index a v něm fotografie dívky, takže zjistila, že se jedná o poškozenou. Batoh bral do ruky její manžel v jeho horní části.

V průběhu hlavního líčení svědkyně vypověděla shodně, jak je výše uvedeno, potvrdila, že batoh byl barvy. Manžel jí podal batoh s kabelkou nahoru, kabelku otvírala jen ona, pak už na věci sahalí jen pracovníci policie.

Svědci T. B. a B. B. se vyjádřili k osobě obžalovaného, kdy shodně potvrdili, že jsou spolužáci obžalovaného ze školy a svědek B. mu pomohl získat zaměstnání u firmy. Oběma je známo, že obžalovaný firmu okrádal, dělal obchody na vlastní účet a oběma je známo, že obžalovaný často požíval alkohol a to v nadměrné míře. Shodli se rovněž na tom, že C. s Č. byli kamarádi. Je pravdou, že podle jejich názoru je obžalovaný herec, recesista, s Č. se zná dlouho, zda by mu Č. uvěřil, kdyby na něho něco zahrál, to nedokázali určit.

M. K. J. S., V. Š. a S. T. jsou svědkyně, které se vyjádřily jak v přípravném řízení, tak v průběhu hlavního líčení k osobě obžalovaného k soužití s ním. M. K. byla jeho manželkou, zbývající dvě byly jeho přítelkyněmi, S. v době, kdy mělo dojít k předmětné trestné činnosti.

Všechny tyto svědkyně uvádějí, že soužití s obžalovaným bylo velmi náročné a pro ně se nejednalo o šťastné období jejich života. Všechny tři se shodly na tom, že obžalovaný měl problém s požíváním alkoholu, po jeho požití byl agresivní, vulgární a choval se zvláště. Svědkyně Š [redacted] potvrdila, že svědek O [redacted] navštívil ČR až po [redacted], dále, že obžalovaný vozil v autě nože a dokonce i jí jednou v autě napadl. Svědkyně S [redacted] potvrdila, že při sexuálním styku se choval obžalovaný sadisticky a že podle jejího názoru měl obžalovaný s Č [redacted] intimní vztah. Tato svědkyně také potvrdila, že při jednom stopu s Č [redacted] ze [redacted] do [redacted] jim zastavilo auto, jehož řidičem byl údajně policista a on jim říkal, že v blízkosti se stala vražda, která ještě není vyšetřena. Když pak vystoupili z auta, tak jí Č [redacted] řekl, že o celé věci nesmí mluvit a ona mu to musela slíbit. Svědkyně S [redacted] pak na závěr uvedla, že v době jejich společného soužití obžalovaný už nepil a rovněž uvedla, že v autě vozil nože, nářadí. Svědkyně V [redacted] Š [redacted] u hlavního líčení potvrdila, že v červnu a červenci [redacted] jezdil obžalovaný [redacted] [redacted], případně [redacted] po otci. Všechny svědkyně uvedly, že obžalovaný nikdy nenosil [redacted], vždy chodil nakrátko ostříhán.

Svědka I [redacted] B [redacted] v přípravném řízení vypověděla, že dne [redacted] jela na odpolední směnu na [redacted], kde je zaměstnána. Z bydliště vyjžděla tak, aby v práci byla ve 14.00 hod. a jela z obce [redacted] do [redacted], tzn., že podle jejího odhadu vyjela asi ve 13.30 hod. Na místě, kde byla posléze nalezena poškozená, viděla stát na [redacted] straně silnice auto předkem dolů z kopce, které mělo otevřené dveře u řidiče. Vedle vozidla stál v [redacted] muž, byl otočen čelem do pole a měl [redacted] vlasy [redacted], byl [redacted] postavy a [redacted]. Oblečen byl v [redacted] košili, byl ohnutý, jako by něco hledal v trávě a posléze se narovnal. Podle její výpovědi se jednalo o [redacted] vozidlo s [redacted] polstrováním.

Tuto svoji výpověď potvrdila i u hlavního líčení, kdy uvedla, že se skutečně jedná o místo, které je uvedeno na č.l. 1150, foto č. 6 a v době, kdy jela kolem místa, kde auto stálo, v [redacted] nikdo neležel.

Svědka R [redacted] K [redacted] v přípravném řízení vypověděl, že našel tělo poškozené právě v době, kdy jel se svojí dcerou na výlet. Jeho dcera na něho cestou z kopce zavolala, že v [redacted] někdo leží. Zastavili kousek od místa nálezu, on dceři řekl, aby zůstala na místě a došel až k poškozené, kde zjistil, že má otevřený krk a bylo jasné, že je mrtvá. Ležela na zádech a on ihned zavolal policii a zůstal na místě se svojí dcerou, neboť měl strach, aby pachatel nebyl ještě na místě. U hlavního líčení tuto výpověď potvrdil s tím, že poškozená měla sukni a hned při prvním pohledu zjistil, že měla podříznutý krk. Na místě si nikoho nevšiml, nález učinili navečer, neví přesně v kolik hodin, mohlo to být i po 18. hodině, např. v 18.15 hod.

Výpověď tohoto svědka je potvrzována i výpovědí jeho dcery P [redacted] K [redacted], která uvedla prakticky shodné skutečnosti s tím, že podle její výpovědi došlo k nálezů těla poškozené mezi 18.00 a 18.30 hod.

Rovněž svědek V [redacted] K [redacted] potvrdil, že jel kolem místa nálezu mrtvoly v 15.15 hod., jel pomalu a v tuto dobu rozhodně žádná mrtvola v [redacted] neležela.

Svědčyně I. J., což je poškozené D. J., potvrdila, že s poškozenou D. J. mluvila naposledy v 11.50 hod. kdy jí poškozená sdělovala, že jí ujel autobus, dále potvrdila, že ona i její často jezdily stopem, takže je možné, že poškozená, která jela do na brigádu použila stop k tomu, aby se na místo dostala.

U hlavního líčení pak vypověděla, že její rozhodně nebyla vyzývavým typem, měla svého přítele v a rozhodně by si nenechala líbit, kdyby jí někdo sexuálně atakoval. Potvrdila, že společně z do jednou jely přes, záleží to na tom, kdo jim zastaví a kam jede, rozhodně to není vyloučené, aby její do přes jela.

Svědci P. J. a I. J., což jsou poškozené, potvrdili, že jejich D. J. jezdila stopem, někdy sama, někdy i se a to hlavně do školy do. Shodně uvedli, že poškozená nebyla osobou, která by vyhledávala nějaké známosti. P. J. popsal její oblečení s tím, že měla na hlavě v předmětný den čepičku a s sebou batoh barvy.

M. T. jako svědek v přípravném řízení i v průběhu hlavního líčení vypověděl, že dne jej u obce srazil řidič vozidla, když on jel na kole. Zdálo se mu, že řidič jel buď opilý nebo pod vlivem drog, neboť auto nejelo rovně. Domnívá se, že to mohl být obžalovaný, neboť stejné auto má. Na přímý dotaz mu však k tomu obžalovaný nic neřekl.

Svěděk J. K. uvedl, že obžalovaného zná ze. V době, kdy mělo dojít k vraždě poškozené, obžalovaný hodně pil alkohol a bral i léky a užíval v té době motorové vozidlo barvy v provedení a později s tímto vozidlem měl nehodu a auto prodal na náhradní díly. Nikdy si nevšiml, že by obžalovaný měl, nebo že by nosil košili.

Svědčyně Z. E. je odbornou lékařkou obžalovaného – psychiatrem. Potvrdila, že obžalovaný ji v ordinaci navštěvoval a že v jarních měsících roku nadměrně požíval alkohol. Od dubna do srpna s ním v kontaktu nebyla, ve druhé polovině roku má záznamy o tom, že se obžalovaný choval agresivně. Uvedla, že obžalovaný užíval Neurolog a antidepresivum, v následujících dvou letech ji nenavštívil. Naposledy u ní byl, kdy jí sdělil, že v době svého pití byl schopen dělat věci, které se vymykaly všem pravidlům. Svědkyně pak potvrdila, že kombinace Neurologu s alkoholem zvyšuje účinky alkoholu na uživatele.

U hlavního líčení pak vypověděla svědkyně více méně shodně s tím, že kombinace Neurologu s alkoholem může odbrzdit jednání, které se stává nekontrolovatelným. Obžalovaný jí sdělil, že jeho vztah k ženám je komplikovaný, vztahy bývaly konfliktní z obou stran. Rovněž svědkyně potvrdila, že jí obžalovaný říkal, že praktikuje při sexu různé věci, které až hraničí s násilím, ale je to se souhlasem partnerky. Poznala na něm, že obžalovaný má strach

z alkoholu, věděl, že pod jeho vlivem se nekontroluje. Podle vyjádření svědkyně ji obžalovaný vyhledával v době, kdy potřeboval pomoc, když se cítil dobře, tak ji nevyhledával.

■. D ■ I ■ vypověděla jako svědkyně v přípravném řízení, že se dne ■ zúčastnila jako policistka eskorty obžalovaného J ■ C ■. Ten měl být nejprve zadržen v ■, avšak zde nebyl, proto zajeli do ■, kde jim obžalovaný otevřel a pustil je do bytu. Sdělili mu, že za ním přijeli kvůli jeho trestné činnosti v ■ a když si balil batoh uvedl: „Je to pro vraždu.“ Podle svědkyně byl obžalovaný rozrušený, roztřesený a říkal jim, že v roce ■ bral léky, nevěděl, co dělá. Když jej pak eskortovali, tak s policisty komunikoval, když mu bylo sděleno, že jedou do ■ na policii, tak komunikovat přestal.

U hlavního líčení dále svědkyně uvedla, že byla přítomna domovní prohlídce a dále se již na věci nepodílela. Během jejího kontaktu s obžalovaným C ■ ho nikdo nenapadl. Obžalovaný se v době jeho zadržení nezmiňoval, o jakou vraždu by mělo jít a rozhodně nevypadal, že si z nich dělá legraci. Potvrdila, že jí obžalovaný napsal dopisy, které předložila soudu.

Svědék ■. J ■ I ■ ve své výpovědi konstatoval, že pracuje jako policista a na konci roku ■ byl kontaktován kolegou s tím, aby se spojil s ■. P ■, která mu sdělila, že má pro něho zajímavé informace a dala mu telefonní číslo na svého klienta, kterým byl O ■ Č ■. Svědek se pak s O ■ Č ■ sešel v prosinci ■ a Č ■ mu sdělil, že má informace ohledně vraždy stopařky z roku ■. Sdělil mu povšechné informace k osobě obžalovaného, k tomu, že užívá léky a alkohol a že se mu v minulosti svěřil o své trestné činnosti. Dne ■ se Č ■ sešel s obžalovaným a v té době svědkovi Č ■ přišla výhrůžná zpráva SMS, o čemž svědka I ■ informoval, takže došlo ke schůzce a domluvili se na dalším postupu. Tento svědek potvrdil, že Č ■ mu řekl, že obžalovaný se k vraždě v ■ doznal právě před Č ■ a svědek I ■ se s Č ■ následně domluvili, že si vymyslí legendu o dopravní nehodě svědka Č ■ v ■, aby tak vyprovokovali C ■ k dalšímu vyprávění o vraždě poškozené D ■ J ■. Č ■ svědkovi popsal svá setkání s obžalovaným ve dnech ■ a ■ – ■. V té době došlo k namontování odposlouchávacího zařízení do vozidla svědka Č ■ a následně i do bytu obžalovaného C ■ v ■. Tento svědek rovněž potvrdil, že ■ byly obžalovanému odebrány bukální stěry, žádný jiný genetický materiál mu odebírán nebyl. Odběr byl prováděn technikem Policie ČR, oddělení OKTE a na závěr svědek uvedl, že v době zadržení obžalovaný poškodil interiér služebního vozidla, neboť kladl aktivní odpor.

V průběhu hlavního líčení se svědek od výše uvedené výpovědi z přípravného řízení neodchýlil. Doplnil tolik, že obžalovaný od počátku policistům říkal, že si je vědom toho, že mu policie bude důkazy podsouvat, manipulovat s případem a falšovat důkazy. Svědek jednoznačně potvrdil, že odposlechy jsou naprosto autentické, s provedeným záznamem nelze nijak manipulovat, a ani k tomu nebyl důvod. Jednoznačně tak vyloučil manipulování se zvukovými záznamy nebo jejich falšování. Podle názoru svědka zákrok proti obžalovanému

byl naprosto v souladu se zákonem, kdy proti obžalovanému bylo použito donucovacích prostředků, v dalších fázích však násilím na něho působeno nebylo.

S ohledem na to, že obžalovaný C [redacted] v průběhu hlavního líčení namítal objektivitu získané pachové stopy, kdy uváděl, že se jedná o podvrh ze strany policie, byli v průběhu hlavního líčení vyslechnuti svědci z řad pracovníků policie, kteří se podíleli na získání pachové stopy a rovněž její porovnání s otiskem v pachové konzervě. Jedná se o svědky P [redacted] J [redacted], M [redacted] J [redacted] a C [redacted] C [redacted].

Svědék P [redacted] J [redacted] uvedl, že za celou dobu jeho praxe nebyly snímány pachové stopy nestandardním postupem a po celou dobu jeho praxe po něm nikdo nechtěl, aby zaměnil pachovou stopu za falešnou. Dle jeho názoru pachová stopa ve sklenici se dá uchovat i několik let, záleží i na různých povětrnostních podmínkách.

[redacted] M [redacted] J [redacted] jako svědek vypověděl, že si velice dobře pamatuje na případ vraždy D [redacted] J [redacted] a ví, že asi po [redacted] letech se stal podezřelým obžalovaný J [redacted] C [redacted]. Již předtím se prověřilo více osob. Na místě nálezů věcí poškozené on přímo nebyl. Z protokolů, které byly u spisového materiálu, zjistil, že na místě byly zajištěny dvě pachové stopy z věcí poškozené a to z popruhu batohu a z taštičky, kterou měla mít poškozená rovněž u sebe. Místo nálezu bylo asi [redacted] km od místa, kde byl poškozená nalezena. Když bylo obžalovanému sděleno obvinění, byly mu při jednom z výslechů za přítomnosti jeho advokáta zajištěny srovnávací pachové stopy z pravého a levého boku tak, aby se daly srovnat se zajištěnými pachovými stopami z místa činu. Tomuto byl svědek osobně přítomen (rovněž obhájce) a k tomu byla později sepsána expertíza s tím, že obě tyto stopy byly ztotožněny se srovnávacími pachovými konzervami, což je uvedeno i v expertízách. Podle svědka je toto standardní postup, kdy svědek dále uvedl, že srovnávací pachové konzervy zajišťuje jiná osoba než ta, která zajišťuje pachové stopy na místě činu z věcí poškozené. Důsledně dbali na to, aby nemohlo dojít k přenesení pachů vyšetřujících orgánů.

K dotazu předsedy senátu, proč se v policejních protokolech nevyskytují další pachové stopy (které by tam logicky musely být) svědek uvedl, že byly zajištěny pachy všech osob a takto zajištěná pachová stopa je vložena do konzervy a policie se jí snaží co nejméně používat tak, aby co nejdéle vydržela. Je proto běžné, že policie nesrovnává pachovou stopu s pachem poškozené. V tomto případě ji nesrovnávali ani s lidmi, kteří kabelku našli, neboť svědci potvrdili, že kabelku našli a byla by to zbytečná expertíza. Čím častěji se původní pachová konzerva otevírá, tím dříve může dojít k vyčichnutí. Proto se otevírá pouze v případě, že je potřeba srovnat původní pachovou konzervu s pachovou stopou někoho podezřelého. V tomto případě byl C [redacted] již druhým podezřelým, v prvním případě ke ztotožnění pachové stopy s podezřelým nedošlo. Rozhodně on nedával žádný pokyn, aby došlo k manipulaci s výsledky srovnávacích pachových konzerv a otisku pachových stop. S takto zajištěnou pachovou stopou z místa činu přichází do kontaktu pouze expert na vyhodnocení pachových stop, kterým v tomto případě byl pan C [redacted] C [redacted].

C [redacted] C [redacted] ve svědecké výpovědi uvedl, že obhájce obžalovaného byl přítomen provádění expertízy při porovnávání pachové stopy se srovnávací pachovou konzervou, nikdo

nevznesl žádnou námitku a on jako expert pak výsledky expertízy uvedl v odborném vyjádření. Svědek rozhodně popřel, že by ze strany nadřízených nebo jiných kolegů byl na něho činěn nějaký nátlak, aby byl učiněn závěr, že pachová stopa, která byla nalezena na místě činu je shodná se stopou obžalovaného C [REDACTED]. Potvrdil, že v případě obžalovaného C [REDACTED] bylo průkazné, že ke shodě došlo mezi jeho pachovou stopou a stopou ve srovnávací pachové konzervě. Během doby, kdy se na případu pracovalo, se nedělo nic nestandardního, on sám na místě nálezu nebyl, vycházel z materiálů, které získal. Tento svědek potvrdil, že v případě obžalovaného C [REDACTED] byla konzerva s pachovými stopami otevřena podruhé. Pachové konzervy jsou uloženy přímo u policie na jeho pracovišti ve skladu, jedná se o sterilní uzamčenou místnost, kam má přístup pouze on a jeho spolupracovnice. Bez jeho vědomí se nikdo jiný do skladu dostat nemůže.

V této věci byly vypracovány **znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a z oboru školství a kultury, odvětví psychologie**, jednak k osobě obžalovaného J [REDACTED] C [REDACTED], na kterého byl vypracován i sexuologický znalecký posudek, a rovněž tak k osobě svědka C [REDACTED] Č [REDACTED] ohledně věrohodnosti této osoby.

Co se týká věrohodnosti svědka C [REDACTED] Č [REDACTED], tak ze závěrů znaleckého posudku, který v této věci podala znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie lze konstatovat, že svědek C [REDACTED] Č [REDACTED] netrpěl a netrpí duševní chorobou ve vlastním slova smyslu, tedy psychozou. Jeho osobnost se rozvíjela specificky a to vlivem společenských okolností i vlivem výchovného prostředí primární rodiny. Komunikativní schopnosti svědka jsou velmi dobré, avšak dle znalkyně trpí pocity osamění a izolace. Hodnotový systém vyšetřovaného je komfortní. Vlivem disharmonických rysů osobnosti je svědek zvýšeně disponován k neurotické reaktivitě v zátěžových situacích, jeho frustrační tolerance je snížena. Podle znalkyně nedosahují u svědka disharmonické struktury osobnosti takového stupně závažnosti, aby splňovaly diagnostická kritéria, tzv. specifické poruchy osobnosti. U svědka nebyla zjištěna intelektová porucha osobnosti a netrpí ani poruchami paměti. Nebyly u něho prokázány příznaky abuzu alkoholu a jiných psychotropních látek. Nebyla zjištěna ani žádná duševní choroba či porucha, která by snižovala jeho schopnosti správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události a to jak obecné, tak i s ohledem na tuto vyšetřovanou událost.

V průběhu hlavního líčení se pak znalkyně ztotožnila s výše uvedenými závěry a vyjádřila se i ke vztahu obžalovaného a svědka Č [REDACTED] a podle jejího názoru ve vztahu Č [REDACTED] C [REDACTED] byl dominantní právě obžalovaný C [REDACTED]. Při vyšetřování měla k dispozici zdravotní dokumentaci svědka Č [REDACTED], bylo jí známo, že byl v minulosti psychiatricky vyšetřován a měla k dispozici i jeho psychiatrický znalecký posudek vypracovaný v roce [REDACTED], kde jsou uvedeny i okolnosti trestního řízení vůči Č [REDACTED].

Znalec z oboru školství a kultura, odvětví psychologie konstatoval ohledně svědka Č [REDACTED], že jeho mentální kapacita je v pásmu nadprůměru, struktura osobnosti nevykazuje anomálie, kdy se jedná o extroverta s vysokou sebeúctou, který má tendenci chovat se dominantně, je senzitivní a snadno zranitelný v případě, že mu není věnována pozornost, kterou si zaslouží. Znalec nezjistil informace o problémech ve vnímání, vstípení a reprodukci

prožitého a uloženého, je schopen reprodukovat prožité na vysoké úrovni, jak obecně, tak i vzhledem k prověřené události. Výpověď svědka lze považovat za věrohodnou jak obecně, tak specificky. Znalec nezjistil sklony k patologické lhavosti, ani výraznější a mimo normu se nacházející tendence účelově blokovat nebo zkreslovat prožité a reprodukovat skutečnosti. Podle znalce má svědek k obžalovanému ambivalentní vztah, kdy na jedné straně jej obdivoval za sociální protřelost a zdatnost ve střetech s exekucí, na druhé straně se jej obává pro jeho specificky utvářenou, zřejmě silně asociální osobnost. Emočně není k obžalovanému nijak úzce vázán.

U hlavního líčení znalec vypověděl shodně s tím, co je uvedeno ve znaleckém posudku a doplnil, že z vyšetření, které udělal, se nedomnívá, že by výpověď svědka Č. [redacted] vůči obžalovanému C. [redacted] byla vedena mstou. Pro osobnost svědka to není typické, sám svědek definoval svoji výpověď jako určité naplnění občanské povinnosti svědčit, rozhodně však ne z důvodu msty. I tento znalec potvrdil, že dominantním ve vztahu mezi Č. [redacted] a C. [redacted] byl C. [redacted], což podle názoru znalce odpovídá i osobnosti obžalovaného. Podle znalce obava svědka Č. [redacted] z obžalovaného C. [redacted] je dost typická situace pro jeho psychiku, neboť došlo k odhalení určité skutečnosti a zároveň vzniká obava z případné msty. Podle znalce obava svědka byla naprosto reálná s ohledem na závažnost záležitosti, o kterou se jedná. Svědek Č. [redacted] je schopen přesně reprodukovat prožité, jedná se o člověka, který nepodléhá bezprostřední emoci ani pozitivně, ani negativně tak, aby výrazně zkreslovala jeho vnímání nebo reprodukci. Žádný nátlak na něj nikdo v přípravném řízení nečinil, s nikým v kontaktu nebyl (policie, státní zástupce atd.).

Znalci [redacted]. V. [redacted] V. [redacted], [redacted]. I. [redacted] V. [redacted] a [redacted]. S. [redacted] H. [redacted] podali v této věci společný znalecký posudek na obžalovaného J. [redacted] C. [redacted], kdy obžalovaný byl podroben zkoumání z odvětví psychiatrie, sexuologie a klinické psychologie. Ze závěrů tohoto znaleckého posudku je pak nutno konstatovat následující:

U obžalovaného je přítomna polymorfní porucha osobnosti, která splňuje nejspíše kritéria smíšené poruchy osobnosti. Dominují rysy disociální, histrionské, schizoidní. U obžalovaného je snížena schopnost zakoušet vinu a poučit se z trestu, překračuje běžná společenská pravidla a normy. Ve vztahu k sobě je senzitivní až přecitlivělý, k ostatním lidem pak chladný bez opravdového zájmu. Je komunikativní, snadno navazuje krátkodobé vztahy, avšak není schopen tyto vztahy udržet. Jedná se o impulzivního jedince, který má snížený práh pro uvolnění agrese. Dalším dominantním rysem podle znalců je teatrálnost a sebestředné chování a emoční labilita. Obžalovaný je přesvědčen o vlastní výlučnosti a jedinečnosti, na druhou stranu je nejistý s četnými pocity méněcennosti a úzkostným prožíváním. Obžalovaný jedná impulzivně, je nezdrženlivý, obává se výkonu trestu. Ovládací a rozpoznávací schopnosti nebyly výrazně narušeny. Bylo prokázáno dlouhodobé požívání alkoholu ve zvýšené míře, kdy koncem roku [redacted] a v roce [redacted] nelze vyloučit přítomnost syndromu závislosti na alkoholu. Nelze vyloučit ani užívání benzodiazepinu i mimo lékařský předpis. Ohledně trestné činnosti, která je posuzovaná, znalkyně konstatovala, že obžalovaný byl plně schopen rozpoznat nebezpečnost svého jednání a jeho ovládací schopnosti nebyly forenzně výrazně sníženy. Obžalovaný je schopen účasti trestního řízení.

V případě obžalovaného se jedná o osobu zvýšeně agresivní a jeho agresivita pramení z jeho smíšené poruchy osobnosti. Nebyla u něho zjištěna pravá sexuální deviace, jeho anomální, nekonformní až bizarní sexualita je odrazem jeho struktury osobnosti. V jeho sexualitě jsou zaznamenány i rysy patologické sexuální agresivity, exhibicionismu a sadismu. Při falografickém vyšetření při vyšetření preferovaného sexuálního objektu byla zaznamenána převaha reakcí na optické podněty heterosexuální, ojediněle se objevují i podněty homosexuální. Byla u něho zaznamenána i anomální reaktivita s přítomností sexuálně agresivních a sadistických prvků. Sexuálně agresivní témata výrazně netlumí erotické reakce a je možný závěr, že obžalovaný trpí poruchou v sexuálně motivačním systému typu patologické sexuální agrese a sadomasochismu. Schopnosti rozpoznávací ani ovládací nebyly v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestné činnosti, sníženy v důsledku sexuální deviace. Pobyť obžalovaného na svobodě není z psychiatrického a sexuologického hlediska pro společnost nebezpečný a znalci nenavrhují žádná medicínská opatření.

Z psychodiagnostického hlediska se jeví obžalovaný jako osobnost velmi zvláštní, výjimečná, těžce anomální. Netrpí duševní chorobou, v pravém slova psychozou, je osobnost polymorfně psychopatická s extrémními odchylkami od způsobů, kterými průměrný člověk vnímá, myslí a cítí a utváří vztahy s druhými lidmi a chová se. Je vyhraněný typ cholera, osobností disponovanou k nezdrženlivé překotné reaktivitě, osobností s nízkou frustrační tolerancí. Jeho reaktivita je extrémně dynamická, explozivní, nezdrženlivá. Z charakterologického hlediska je výrazně egocentrický, má nedostatečné zábrany, nedostatek ohledu na jiné lidi, které vnímá jen jako prostředky k uspokojování vlastních potřeb. Obžalovaný je intelektově výrazně nadprůměrný, jeho IQ je cca [redacted], má velmi kvalitní schopnosti abstraktivního myšlení, výjimečně nadprůměrný rozhled v oblastech svých zájmů a má výbornou paměť. Hodnotová orientace obžalovaného je defektní, těžce egocentrická, sobecká, neuznává hodnoty práce a normálních partnerských vztahů. Toto se odráží v jeho celoživotní zahálce a kriminální recidivě i samotářském způsobu života. Jeho ovládnutí vlastní pudovosti je nedostatečné a to jak ve sféře agresivity, tak ve sféře sexuality. V rámci psychopatické struktury osobnosti je sexualita obžalovaného alterovaná a vykazuje psychopatické a deviantní rysy a to rysy patologické, sexuální agresivity, exhibicionismu a rysy sadistické. Vzrušuje jej nesouhlasný sex a utrpení partnerky. Podle znalce má obžalovaný schopnost teatrálně a přesvědčivě zahrát zkroušeného, slibovat nápravu a dovede přesvědčovat lidi. Ve vztahu k Č [redacted] znalec konstatuje obdiv obžalovaného kvůli rodinnému zázemí a bohatství svědka. Pokud by byl obžalovaný posuzován jako svědek, pak podle znalce by byl nevěrohodný, zejména pro jeho histrionské osobnostní charakteristiky. Sám obžalovaný přiznává, že hraje celý život, hrál a klamal úspěšně i před soudy v minulosti, jeho zapírání působí přesvědčivě. Výpovědi obžalovaného před policií hodnotí znalec jako specificky nevěrohodné (což potvrzuje popření vytopení domu Č [redacted] i popření sražení M [redacted] T [redacted]). Podle znalce se však výpověď, doznání svědkovi Č [redacted] o usmrcení stopařky v [redacted] naopak jeví jako autentické, věrohodné přiznání. Obžalovaný má výraznou snahu a schopnost k záměrnému a účelnému zkraslování a blokování informací ve svůj prospěch, dovede dobře lhát, předstírat, zapírat a některé jeho produkce mají až charakter bájevitě lhavosti. Je však schopen zapamatovat a reprodukovat prožitý děj. Nepřesnosti popisu skutku v jeho výpovědi před svědkem Č [redacted] hodnotí znalec jako vědomá zkraslování. Podle znalce žil obžalovaný v posledních letech ve velké tenzi a strachu, neustále přemýšlel o

možných důkazech proti němu a o procesu vyšetřování a dokazování. V této době přestal pít alkoholické nápoje, což podle znalce bylo proto, že měl strach, že v opilosti udělá chybu. Ze známých a přátel mu zbyl toliko C [redacted] Č [redacted], jemuž také obžalovaný svoji trestnou činnost sdělil. Podle znalce se jednalo o určitou zpověď, psychoterapeutické uvolnění tenze, ve které dlouhodobě žil. Znalci konstatují, že osobnostní vývoj obžalovaného je ukončený, porucha struktury osobnosti je terapeuticky obtížně ovlivnitelná, prognóza dalšího vývoje je spíše nepříznivá. Dosavadní tresty na jeho chování neměly resocializační vliv, možnosti resocializace jsou podle znalců omezené, malé.

V průběhu hlavního líčení všichni tři výše citovaní znalci vypověděli shodně s tím, co je uvedeno výše a [redacted]. V [redacted] ve své výpovědi dodala, že u obžalovaného je sblížovací fáze, v případě, že jde o sex, porušena. Znalce neměla pocit, že by na ni obžalovaný něco hrál.

[redacted]. V [redacted] u hlavního líčení dodala, že v případě obžalovaného požitý alkohol uvolňuje jeho agresivitu. V případě vyšetření obžalovaného postupovala zcela standartně, nestandardní byla pouze délka vyšetřování, po kterou obžalovaného vyšetřovali (jednalo se o značně dlouhou dobu). Jeho agrese byla ukřivděná. Fantazii má obžalovaný vynikající, je schopen vybíjet neuvěřitelné příběhy, avšak velmi dobře ví, co říká, což nesplňuje kritéria pro bájnou lhavost.

[redacted]. H [redacted] u hlavního líčení konstatoval, že možnost resocializace vidí jako hodně sníženou, protože u psychopatických osobností je možnost nápravy velmi malá. Podle znalce nemusel být obžalovaný v podmínce, aby se dopustil výše popsaného jednání z obavy, aby nešel do výkonu trestu. Strach z vězení nemusel být jediným spouštěcím mechanismem v případě obžalovaného, mohl to být i nesouhlas partnerky při sexuálním útoku, takže podle znalce zde mohlo být více faktorů, které vedly k jednání obžalovaného (obava z výkonu trestu i vztek z toho, že mu poškozená nebyla po vůli). Žádný nátlak na svoji osobu při vypracování znaleckého posudku nezaznamenal, zvláštní bylo pouze to, že obžalovaného vyšetřoval 26 hodin a musel shlédnout značné množství filmů apod. Znalec totiž zjistil, že obžalovaný se vyjadřuje na základě toho, co v některých filmech viděl, či v některých knihách četl. Podle znalce je skutečně obžalovaný mimořádnou osobností, což si sám obžalovaný uvědomuje a dokladuje to i to, že o sobě prohlásil, že trpí poruchou, která se nazývá „cimbálismus“. Podle znalce již nejsou možné další formy znaleckého zkoumání, které by mohly jít nad rámec podaného znaleckého posudku. Znalec měl k dispozici kompletní vysoce objemný materiál. Standartní metody zkoumání byly v tomto případě všechny použity a vyčerpány.

V průběhu přípravného řízení byl rovněž přibrán **znalec z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie**, [redacted]. B [redacted], který konstatoval ve svém znaleckém posudku, že v krvi poškozené D [redacted] J [redacted] nebyl prokázán obsah etylalkoholu ani jiné toxicky významné látky. Tuto skutečnost potvrdil i u hlavního líčení.

Důležitým objektivním důkazem v této věci je **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství**, který vypracovali znalci [redacted]. J [redacted] P [redacted] a

■■■■. ■■■■. P■■■ H■■■■, ■■■■. Tito znalci provedli pitvu poškozené, při které zjistili poranění, která jsou popsána ve výroku tohoto rozsudku. Rovněž při pitvě bylo zjištěno, že poškozená měla za vrcholem klenby lební vlevo téměř pásovité hematom v příčném směru 45 x 25 mm, druhý hematom byl uložen cca 4 cm vzadu a nad ušním boltcem. Tento hematom měl průměr 1,5 cm. Dále byla na pravé straně krku zjištěna téměř svislá řezná rána dlouhá 52 mm, v levé týlní oblasti pak 6 řezných ran a jedna pravděpodobně bodná rána, když tyto řezné rány jsou vesměs povrchní a včetně drobné bodné rány procházejí pouze do podkoží. Ve zmíněné hlavní řezné ráně došlo k porušení všech svalových skupin přední strany krku včetně obou kývačů hlavy, došlo k přerušení obou krkavic a jugulární cévy. Hrtanový skelet byl přerušen mezi jazylkou a horními rohy chrupavky štítné. Zde byl přerušen i jícen. Na předních stranách krčních obratlů byly viditelné drobné nářezy. Znalci dále konstatovali těsně při horní hraně levého prsu skupinu čtyř až pěti slabě vytvořených hematomů na ploše 4 x 4,5 cm. V horním vnitřním kvadrantu pravého prsu je uložen podkožní krevní výron o průměru 5 mm. Těsně pod mečovitým výběžkem hrudní kosti počíná řezná rána 15 cm dlouhá, ve své horní třetině přerušená, kdy první část této řezné rány je dlouhá 4 cm a následuje neporušený kožní můstek délky 0,5 cm a dolní část rány, která je dlouhá 10,5 cm. Těsně pod pupkem vpravo je uložena řezná rána dlouhá 6 cm, porušující pouze kůži a podkožní tuk. Na pravé horní končetině se na přední straně předloktí nachází skupina oděrek mírně obloučkovitých na celkové ploše 6 x 4 cm. Na přední straně paže v jejím středu jsou uloženy dva nevýrazné namodralé okrouhlé hematomy o průměru 8 mm. Na pravé dolní končetině v dolní třetině bérce na přední straně jsou uloženy dvě nepravidelné oděrky, ve středu přední strany stehna pak několik nevýrazných namodralých hematomů na ploše 4 x 2 cm. V dolní třetině vnitřní strany stehna znalci konstatují nevýrazný namodralý hematom o průměru 1 mm. Na přechodu přední a vnitřní strany horní třetiny levého stehna jsou konstatovány pod sebou dvě povrchní řezné rány šikmo vedené téměř rovnoběžně s tríselnou rýhou. Horní řezná rána má délku 65 mm, dolní řezná rána má délku 9 mm a je mírně přerušovaná. Vzdálenost mezi těmito řeznými ranami je 7 až 15 mm. Znalci konstatují, že hematomy v měkkých lebních pokrývkách vznikly mechanismem tupého násilí malé až střední intenzity, kdy mechanismem mohl být docela dobře opakovaný náraz zadní stranou hlavy do tvrdé podložky. Hlavní řezná rána přední strany krku vznikla s největší pravděpodobností jediným tahem a tlakem – říznutím – podlouhlým vysoce ostrým nástrojem přes celou oblast přední strany krku. Znalci konstatují, že je vysoce pravděpodobné, že zraňující nástroj se v prvotně vzniklé hlavní ráně opakovaně pohyboval a tím způsoboval další návazné řezné rány, které zapříčiňovaly pokračující přerušování stále hlubších struktur měkkých tkání a orgánů krku až ke krčním obratlům. Hematomy při horní hraně levého prsu vznikly mechanismem tupého násilí malé intenzity. Vzhledem k jejich okrouhlému tvaru mohlo jít o tlak prstů druhé osoby, či úder klouby sevřené pěsti. Řezné rány ve středu břicha a v oblasti pod pupkem vznikly tahem a tlakem – říznutím – podlouhlým ostrým nástrojem silou střední intenzity. Oděrky na pravém předloktí vznikly mechanismem tupého násilí malé intenzity a mohly docela dobře vzniknout tlakem prstu druhé osoby. Oděrky a hematomy na pravé dolní končetině vznikly mechanismem tupého násilí malé intenzity. Obě řezné rány na přední straně levého stehna vznikly tahem a tlakem – říznutím – podlouhlým ostrým nástrojem do této oblasti silou malé intenzity. Z charakteru ran nelze jednoznačně usoudit, zda byly hlavní řezné rány krku vedeny zepředu zleva doprava, či zepředu zprava doleva či zezadu ve stejných směrech. S největší pravděpodobností však byl zraňující nástroj veden zleva doprava, přičemž nářezy kůže vlevo

za ušním boltcem vznikly nejspíše při aktivních úhybných pohybech hlavy poškozené. Poškozená D. J. utrpěla řezné poranění krku s přerušením mimo jiné velkých krčních cév, jícnu, průdušnice a krčních nervových pletení, kdy přímou příčinou smrti byl úrazový šok spojený se zevním vykrvácením. Při úplném přerušení krční cévní a nervové pleteně dochází k okamžitému bezvědomí a k následné rychlé smrti v několika vteřinách či desítkách vteřin. Nebyla zjištěna poranění, která by svědčila pro obranu proti zraňujícímu nástroji. Nářezy na krku u okraje hlavní řezné rány však dle závěru znalců mohou svědčit pro aktivní obranné úhybné manévry hlavy poškozené po přiložení zraňujícího předmětu. Případné úrazové změny, které by svědčily pro sexuální motivaci, zjištěny nebyly. V doplňku znaleckého posudku pak znalci konstatují, že stupeň rozvoje posmrtných změn na těle poškozené D. J. v době ohledání těla na místě jedním z podepsaných znalců dne [redacted] od 20.55 hod. s přihlédnutím k okolnostem na místě (venkovní teplota, místo nálezu) a pitevnímu nálezu svědčí proto, že ke smrti poškozené došlo nejspíše v době asi 4 až 6 hod. před ohledáním na místě, tedy v době mezi 15.00 až 17.00 hod. dne [redacted].

Součástí doplňku znaleckého posudku je tabulka, v níž znalci porovnávají výpovědi obžalovaného a svědka C. Č. a přepisy odposlechů ve vztahu ke zjištěným úrazovým změnám na těle poškozené.

Při vyhodnocení této tabulky v kontextu s dalšími v přípravném řízení trestném opatřenými důkazy je třeba konstatovat, že skutečnosti uváděné obžalovaným svědku Č. zaznamenané v rámci povolených odposlechů a skutečnosti, které uvádí svědek Č., a s nimiž se mu obžalovaný svěřil, korespondují se znalci objektivně zjištěnými zraněními na těle poškozené D. J. a jedná se o skutečnosti, s nimiž mohl být seznámen toliko pachatel shora uvedeného trestného činu.

U hlavního líčení byl vyslechnut znalec J. P., který se v plném rozsahu a podrobnostech odkázal na výše uvedené závěry znaleckého posudku, který nechtěl nijak doplnit ani pozměnit. K dotazům pak uvedl, že zranění poškozené na hlavě a krev v nose svědčí o působení tupého násilí malé až střední intenzity a jelikož se nejedná o charakteristické krevní výrony, svědčí pro působení tupého násilí, tzn., že mohly být způsobeny úderem tupého předmětu, kterým mohl být např. loket, mohla to být i pěst, případně i malíková hrana ruky, ale tato zranění mohla vzniknout i např. nárazem hlavy na nějakou měkkou podložku (např. na opěrku hlavy v automobilu). V současné době to již přesně zjistit nelze, neboť zranění neměla specifický charakter, ze kterého by se dal přesně odvodit zraňující nástroj či předmět. Rozšklebení rány na krku je podle znalce vzácné, svědčí to pro útok řezným nástrojem velkou intenzitou. I charakter rány nasvědčoval tomu, že nástroj se pohyboval opakovaně a rána zasahovala až ke krčním obratlům, kde i na nich byly zjištěny nářezy. Tzn., že řezný nástroj přišel do styku i s okrajem krčních obratlů, takže došlo k přerušení prakticky všech struktur kromě páteře a následně k roztažení či rozšklebení rány. Počet řezných ran závisí na zraňovacím nástroji i na ostroti čepele. Podle znalce se nůž na krku poškozené pohyboval nejméně čtyřikrát s tím, že poškozená patrně uhýbala hlavou. Svědčí pro to i rány, které jsou vidět pod vyholenými vlasy, kdy každý řez je jedním pohybem zraňujícího nástroje. Intenzita byla tak velká, aby došlo k přerušení všech struktur. Rituální charakter, pro který by mohla svědčit zranění na těle poškozené, prokázán nebyl. V tomto

případě se jednalo o to, že v případě hlavní zraňující rány krku došlo během několika desítek vteřin k usmrcení poškozené. Znalec jednoznačně potvrdil, že poškozená byla podříznuta na místě, kde byla nalezena, neboť na místě prováděl ohledání a charakter tohoto místa jednoznačně svědčí pro to, že pachatel byl za ní, pro což svědčí i celkový charakter rány a toto se odehrálo v [REDAKCE] pod [REDAKCE], kde byla nalezena. V okamžiku podříznutí dívka mrtvá nebyla, protože krev byla i na spodních částech listů travin, na stéblech, došlo k vystříknutí krve na traviny na tom místě a v té době musely být zachovány životní funkce, aby k tomu došlo. Zda byla při vědomí, či nikoliv, to nelze zjistit. Kromě ran na krku v pokračování hlavní rány znalci nezjistili žádné charakteristické známky obrany proti útoku, pokud za to nepovažují povrchní řezné rány na levém stehně, které mohly vzniknout pohybem stehna. (Pokud by na stehnu byl přiložen ostrý nástroj a pokud by se poškozená snažila od nástroje vzdálit pohybem stehna, dalo by se to považovat za známku obrany). Znalec se nemohl jednoznačně vyjádřit k délce bodnořezného nástroje, avšak s ohledem na to, že rána byla hluboká tak, že došlo až ke vzniku nářezu na obratlových tělech, tak je předpoklad, že nástroj musel být větší a patřičně ostrý. Znalec prakticky vyloučil, že hlavní řezná rána vznikla [REDAKCE] nožem. Pokud to uváděl v původním znaleckém posudku, tak to bylo proto, že z části dokladů, které měli k dispozici nešlo určit, jak dalece mohl vyčnívat z rukojeti a nešlo se blíže vyjádřit k jeho použití v době útoku. Nyní je to však velmi málo pravděpodobné, kdy míra nepravděpodobnosti se prakticky blíží jistotě. Z další části znaleckého posudku pak vyplývá, že charakter hlavní hluboké rány poukazuje spíše na použití dlouhého, velmi ostrého řezného nástroje.

Dodatek znaleckého posudku podle znalce sloužil k porovnání údajů, které byly zjištěny z výpovědi obžalovaného, svědka Č [REDAKCE], odposlechů s charakterem poranění. Pokud vycházeli i z těchto údajů, pak vše zapadá do objektivně zjištěných skutečností uvedených ve znaleckém posudku. Znalec potvrdil, že na oděvních svršcích poškozené byla nalezena krev, takže je možno, že krvácela z nosu, avšak on to tvrdit nemůže. Podle znalce je charakter nástroje ([REDAKCE] nože) takový, že je nereálné, aby tímto nástrojem byla způsobena tak hluboká rána s proříznutím krku přes všechny struktury až k páteři. Z toho důvodu se použití tohoto nože jeví jako nepravděpodobné, jak již výše uvedeno. Hematomy, které měla poškozená na hlavě, byly na levé straně.

V této trestní věci byly pořizeny v souladu s ustanoveními trestního řádu **záznamy hovorů mezi obžalovaným J [REDAKCE] C [REDAKCE] a svědkem O [REDAKCE] Č [REDAKCE]**. Tyto záznamy byly učiněny na základě příkazu soudu a první odposlech byl ve vozidle svědka O [REDAKCE] Č [REDAKCE] proveden dne [REDAKCE], záznam hovoru mezi obžalovaným a svědkem v bytě obžalovaného byl učiněn dne [REDAKCE]. V této věci bylo provedeno několik záznamů hovorů mezi obžalovaným a svědkem Č [REDAKCE], pro soud jsou relevantní zvláště níže uvedené záznamy hovorů, které soud v průběhu hlavního líčení jako důkaz přebral a v těchto záznamech se obžalovaný Č [REDAKCE] vyjadřuje k předmětné trestné činnosti.

Podstatným důkazem je záznam hovorů mezi obžalovaným a svědkem Č [REDAKCE] dne [REDAKCE], který započal ve 22.50 hod. Doslovný přepis tohoto rozhovoru je přepsán v příloze č. 1 spisu na č.l. 79 – 103. Z tohoto záznamu hovoru jasně vyplývá, že obžalovaný se svědkovi Č [REDAKCE] k trestné činnosti zcela doznal a popsal, jak se trestná činnost stala.

Obžalovaný zde např. uvádí, že překročil určitou mez, když sahal na poškozenou, následně jí dal loktem a jí začala téct krev z nosu a on okamžitě věděl, že je to pro něj průser. Rovněž uvádí, že pachová stopa je pouze nepřímý důkaz a sděluje svědkovi, že pokud není důkaz, tak není možno někoho odsoudit. Podle vyjádření obžalovaného jeho jednání nebylo plánované a rovněž sdělil, že se to stalo v době, kdy jel k [REDAKCE] krást benzín. Sdělil Č [REDAKCE] rovněž, že poškozená nebyla povolná, nenechala na sebe sáhnout a že věděl, že se jí musí zbavit. Konkrétně uvedl, že věděl o tom, že je to velký průser a že v minulosti měl moc problémů, tak nechtěl mít další a měl u sebe [REDAKCE] [REDAKCE] nůž a došlo k jakémusi zkratu. Nechtěl jít do výkonu trestu a proto celou věc vyřešil tím, že jí podřízl. Rovněž sděluje svědkovi, že když si do budoucna dát pozor a neudělá něco podobného, tak nikdy do výkonu trestu nepůjde. Uvedl, že ji vytáhl z auta, ani nekoukal, zda něco jede, či nikoliv a pak jí podřízl krk a jel pryč. Konkrétně uvedl, že krk byl strašně měkký, že tam jsou šlachy a nějaké svaly a že se rána značně rozšklebila, že to bylo jako když řízne do sulcu. Podle toho, co říkal obžalovaný a co je zachyceno na odposlechu, tak poškozená byla již v bezvědomí v době, kdy jí podřízl. O celé věci potom přemýšlel, litoval svého činu, ale snažil se na celou věc nemyslet. Uvedl, že ji osahával, šel po ní, jeho jednání bylo ofenzivní vůči poškozené, ona však nebyla vstřícná a přístupná nějakým hrátkám, takže se stalo to, co se stalo. Podle obžalovaného je krk nejlepší místo, neboť jsou zde tepny a místo je hodně zranitelné, jednal více méně automaticky. Věci, které v té době měl na sobě, podle svého vyjádření spálil, všechno zlikvidoval. Obžalovaný jednoznačně uvedl, že poškozená měla u sebe batůžek. Potvrdil Č [REDAKCE], že poškozenou naložil na [REDAKCE] objezdu u [REDAKCE] za [REDAKCE], kam dříve jezdil krást benzín, byl tam se svým autem [REDAKCE], jezdil tam proto, že pochází z [REDAKCE], tak aby nebyl podezřelý v případě, že by kradl benzín v [REDAKCE]. V ten den však nešlo benzín odcizit, tak se vracel zpět. Rovněž se zmiňuje o tom, že když poškozenou zabil, tak všude bylo hodně krve a zopakoval, že rána se hodně roztáhla, otevřela a vypadalo to opravdu ošklivě. Č [REDAKCE] doznal, že poškozená dostala ránu pěstí do obličeje, potom hodně řvala.

Obžalovaný opětovně jednoznačně uvedl, že poškozenou osahával, sahal jí mezi nohy, byl nadřžený, pak se jí snažil osahávat na prsou. V té době neměl dlouho žádnou ženu. Samotné zabití poškozené proběhlo velice rychle. On sám z místa rychle ujel, aby ho nikdo neviděl. Dle svého vyjádření měl štěstí, neboť ho skutečně na místě nikdo nezahlédl. Pokud by byl vyšetřován policií, tak by vše popřel, celou věc považuje za nešťastnou náhodu.

Dalším záznamem hovorů mezi obžalovaným a svědkem Č [REDAKCE] je záznam z [REDAKCE], který začíná ve 21.56 hod. a byl zaznamenán v autě svědka Č [REDAKCE] a ve spise je obsažen přepis na č.l. 120-127 přílohy č. 1.

I v tomto záznamu hovoru se obžalovaný svědkovi Č [REDAKCE] svěřuje s výše popsanou trestnou činností, doznává, že srazil svědka T [REDAKCE], který jel na kole a že T [REDAKCE] to přežil náhodou. K trestné činnosti se vyjadřuje v tom smyslu, že neví, proč se všechno stalo, že to původně udělat nechtěl, ale prostě se tak stalo. Sám obžalovaný sdělil, že s tím musí žít, že se nedá nic dělat a musí celou věc přijmout a jít dál. V budoucnu se buď sesype a bude se léčit, případně se zabije, nebo to překoná a bude žít dál. Sdělil Č [REDAKCE], že když se na to přijde, tak půjde sedět na 15 let, avšak to není reálné, neboť na něho nemají důkazy. Není nic,

co by ho do vězení mohlo dostat. V další části záznamu hovoru je zřejmé, že obžalovaný říká, že již ztratil strach, že by se na něho mohlo přijít. V případě, že by si pro něho policie přišla, tak by se dobře bavil, neboť toto by mu nemohli dokázat. Vůči policistům musí být drzý, musí do nich jít a v případě, že by se dostal na vazbu, tak by rozhodně nepovolil a když se nepřizná, tak za nějaký čas půjde domů. Výčitky žádné nemá a podle svého vyjádření nemá žádné svědomí. Má radost z toho, že mu něco prošlo a nepřijde se na to a i když to původně udělat nechtěl, tak je rád, že za to nemusí být ve výkonu trestu. Sdělil Č [redacted], že rodiče poškozené nezná, jsou to pro něho cizí lidé, takže vůči nim výčitky nemá. Podle Č [redacted] by bylo ideální celou věc nechat usnout a pokud by se na nic nepřišlo, tak by to byl nádherný pocit s tím žít až do smrti.

Dále soud provedl přehrávku záznamu hovoru z bytu obžalovaného z [redacted], kdy přepis tohoto odposlechu je na č.l. 137 – 159 přílohy č. 1 a kdy se jedná opět o hovor mezi obžalovaným a svědkem Č [redacted] a i přesto, že tento záznam není úplně kvalitní, je z něho zřejmé, že obžalovaný se se svědkem baví o této trestné činnosti a opakovaně mu sděluje, že celá věc se nevyšetří, že na něho neprijdou. Opětovně Č [redacted] sděluje, že poškozenou chtěl osahat, chtěl vidět její prsa, toto ho vzrušovalo. Rovněž sdělil Č [redacted], že svoje auto [redacted] vyboural a že ho pak rozprodal na náhradní díly a opakuje Č [redacted], že se nikdy nesmí přiznat, jen tak má šanci, aby se na celou věc nepřišlo. Říká, že se dostanou oba před soud, pokud by se někdo o celé věci dozvěděl, Č [redacted] by mohl za nehodu v [redacted] dostat podmínku a on tak 15 roků. Opakuje, že se nikdy k tomuto jednání nepřizná. Opakovaně sděluje Č [redacted], že na něho skutečně nic nemají a že nejsou ani metody, aby ho mohli odhalit. Jelikož se tato vražda nevyřešila do doby jejich rozhovoru, tak je šance nulová, aby ho policisté odhalili. Mluví i o tom, že se to stalo před dvěma nebo třemi lety. K autu ještě uvádí, že vnitřek prakticky celý rozebral, věci vyhodil, takže ani zde se nic najít nedá, žádné stopy. Podle něho jsou volant i sedačky vyřešené, přiznává, že sedačky vydrbal, vydenzifikoval a vypěnil. Dále říká Č [redacted], že v novinách byl popis automobilu [redacted] [redacted] [redacted] barvy a on ji má na chalupě, aspoň část, takže je potřeba ten zbytek zlikvidovat, že je potřeba se [redacted] skutečně zbavit. V další části pak uvádí, že si skutečně potřeboval podržnout holku a zopakoval, že skutečně to původně udělat nechtěl, ale že se to nějak semlelo.

Další záznamy hovorů, které jsou ve spise obsažené, soud s ohledem na jejich obsah nepřehrával u hlavního líčení, neboť pro posouzení věci nebyly relevantní a skutečnosti v nich obsažené nejsou pro tuto věc podstatné.

Spisový materiál obsahuje i fotodokumentaci z místa činu, ze které je zřejmé, kde byla poškozená nalezena, že ležela na zádech a že na ní bylo skutečně patrné, že došlo prakticky k oddělení hlavy od trupu, neboť na místě krku má velkou ránu, která se roztáhla a vznikla mezi hlavou a trupem mezera. Na místě činu byly také nalezeny štípací kleště (č.l. 1142). Tyto kleště byly předloženy k chemické expertíze a z odborného vyjádření bylo zjištěno, že na kleštích se nacházejí mikrostopy a to vlákna [redacted] a [redacted] bavlny. Na vnitřní straně čelistí kleští byla nalezena deformovaná kapka lesklého a měkkého kovu, kdy po odzkoumání bylo zjištěno, že se jedná o slitiny olova, cínu s příměsí antimonu. Podle znalce takovýto poměr kovů obsahuje např. měkká pájka.

Dále byl proveden důkaz protokoly o domovních prohlídkách a prohlídkách jiných nebytových prostor u obžalovaného, kdy byly zajištěny pájecí materiály a jiné řemeslné nástroje. Tyto věci byly opět předloženy k odbornému zkoumání, kdy znalci z [redacted] v [redacted] konstatovali druhovou shodu mezi zajištěnou mikrostopou ze stopy č. 3 (výše uvedené štípací kleště) a věcmi nalezenými u obžalovaného J. [redacted] C. [redacted]. Popis těchto věcí je uveden na č. l. 1209-1216.

Zkoumání byly podrobeny i odlamování nože, které byly zajištěny u obžalovaného C. [redacted], ze kterých byly také zajištěny mikrostopy a ty byly porovnány s mikrostopami ze stopy č. 3 – vlákna [redacted] a [redacted] barvy. Na třech z pěti předložených nožů byla nalezena [redacted] a [redacted] bavlněná vlákna, která vykazovala shodný druh a barvu se stopami č. 1 a 3. Byla stanovena druhotná shoda a to na pájce a pájecím materiálu zajištěném u obžalovaného C. [redacted], dále na pájce a pájce na čtyřech kleštích, které rovněž patří obžalovanému a shoda vlákna ze stop č. 1 a 3 a vláken na třech odlamovacích nožích zajištěných u obžalovaného. Další expertízy, které byly provedeny, nemají pro posouzení věci žádnou důkazní sílu.

Z fotodokumentace soud rovněž zjistil místo, kde byl nalezen batoh poškozené a taštička, kdy toto místo nebylo shodné s místem nálezu mrtvoly poškozené.

Podstatným důkazem v této věci je rovněž odborné vyjádření Policie ČR, OKTE – metoda pachové identifikace, kdy dne [redacted] byly odebrány otisky pachových stop ze stopy č. 15 a to látkové tašky poškozené, kdy pachová stopa byla vložena do sáčku č. 5294 a dále ze stopy č. 16, což jsou popruhy batohu poškozené, kdy tato pachová stopa byla vložena do bezpečnostního sáčku č. 5295. U obžalovaného byl dne [redacted] proveden odběr srovnávacích pachových konzerv, o čemž svědčí protokol o odběru srovnávacích pachových konzerv. Tento úkon byl realizován za účasti obhájce a vypovídají o něm svědci J. [redacted] a C. [redacted]. Byly odebrány dvě stopy a to stopa č. 00128092 a 00128091. Dne [redacted] za účasti obhájce bylo provedeno srovnání, kdy z výsledku odborného vyjádření bylo zjištěno, že při porovnání zajištěných pachových stop s pachovými konzervami došlo ke zjištění pachové shody mezi pachem SPK ev. č. [redacted]-J. C. [redacted] a OPS ev. č. [redacted] a [redacted]. Vyplyvá z toho, že byla zjištěna pachová shoda mezi pachem obžalovaného J. [redacted] C. [redacted] a otisky pachových stop zajištěných na [redacted] kabelce poškozené a popruzích batohu poškozené.

V této věci má soud k dispozici přílohové spisy, které se týkají obžalovaného J. [redacted] C. [redacted], kdy ze spisu Okresního soudu v [redacted] vyplývá, že obžalovaný byl dne [redacted] pod sp. zn. [redacted] odsouzen rozsudkem pro trestné činy dle § 180b tr. zák., § 171/1c) tr. zák. a § 209/1a) tr. zák. za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců se zkušební dobou do [redacted]. Z přílohového spisu Okresního soudu v [redacted], sp. zn. [redacted] se zjišťuje, že rozsudkem ze dne [redacted] byl obžalovaný odsouzen pro trestné činy dle § 171/1c) tr. zák., § 184 tr. zák. a § 201b) tr. zák. k trestu obecně prospěšných prací ve výměře 400 hodin, který vykonal dne [redacted]. Ze spisu Okresního soudu v [redacted], sp. zn. [redacted] pak bylo zjištěno, že trestním příkazem ze dne [redacted] byl obžalovaný

odsouzen pro trestný čin krádeže podle § 247/1a) tr. zák. k trestu odnětí svobody v trvání jednoho roku s podmíněným odkladem do [REDACTED].

Po zhodnocení všech výše uvedených skutečností a důkazů, které byly soudem hodnoceny jednak ve vzájemné souvislosti a jednak každý důkaz samostatně, dospěl soud k jednoznačnému závěru, že vina obžalovaného je prokázána a to i přesto, že obžalovaný od počátku svoji vinu popírá a k trestné činnosti se nedoznal.

Obžalovaný je usvědčován výpovědí svědka O [REDACTED] Č [REDACTED], ke které nutno konstatovat, že s ohledem i na závěry znaleckého posudku z odvětví psychiatrie a psychologie je tato výpověď znalci považována za věrohodnou a to jak obecně, tak specificky. Svědek, jak výše uvedeno, reprodukoval to, co mu obžalovaný k předmětné trestné činnosti sdělil, rovněž popsal účast policie na získání důkazů v této trestní věci, se kterou spolupracoval. Je zřejmé, že svědek obžalovaného na jednu stranu obdivoval, ale zároveň se ho i obával, avšak je schopen reprodukovat prožité tak, aby to odpovídalo skutečnostem a u svědka ani nebyl zjištěn motiv msty vůči obžalovanému. Je logické, že svědek se obžalovaného obával s ohledem na jeho osobu, neboť mu bylo jasné, že s ohledem na osobnost obžalovanému mu hrozí nebezpečí, že by v budoucnu jej mohl obžalovaný nějakým způsobem napadnout, případně i zlikvidovat, pokud by si uvědomil, co svědkovi řekl a jaké nebezpečí mu hrozí. Tento svědek naprosto bez jakýchkoliv pochybností usvědčuje obžalovaného O [REDACTED], neboť kromě výše uvedeného z jeho výpovědi vyplývá, že obžalovaný se mu vyjadřoval i o podrobnostech zranění poškozené (rozšklebená rána na krku, údery rukou do hlavy), o kterých mohl vědět toliko pachatel.

Dalším podstatným důkazem, který koresponduje s výpovědí svědka Č [REDACTED] jsou záznamy telefonních hovorů a to těch, které soud jako důkaz u hlavního líčení provedl. Jedná se o autentické záznamy těchto hovorů, kdy i slyšení svědci z řad policie se vyjádřili k tomu, že odpovídají realitě a obžalovaný v těchto případech ani nenamítal, že by tyto záznamy neodpovídaly tomu, co řekl. Kromě toho, že tyto záznamy jednoznačně podporují výpověď svědka Č [REDACTED] ohledně jeho reprodukce sdělení obžalovaného, je nutno konstatovat, že v těchto záznamech sám obžalovaný mluví i o tom, jak poškozená vypadala, co měla na sobě, rovněž poukazyval na skutečnost, že poškozenou osahával a že už to samotné byl problém, následně, že jí dal loktem a že se poškozená bránila a křičela. Rovněž je zde zaznamenáno, že obžalovaný uvedl, že v autě vozil nože a že použil [REDACTED] [REDACTED] nůž. Důvodem jeho jednání podle záznamů hovorů bylo to, že požadoval sex po poškozené, což ona odmítla a on měl strach z následků svého jednání. Uvádí rovněž místo, kde ji naložil a rovněž jakým způsobem ji zabil. O postoji obžalovaného, který prezentoval u hlavního líčení se vyjadřoval již v této době před svědkem Č [REDACTED], což rovněž z těchto záznamů hovorů vyplývá, kdy jasně uvádí, že se nikdy k ničemu nepřizná a bude se pokoušet ovlivňovat všechny orgány činné v trestním řízení.

Další důkaz, který svědčí o vině obžalovaného, je provedená pachová expertíza, ke které byli vyslechnuti svědci z řad policie, [REDACTED]. [REDACTED]. M [REDACTED] J [REDACTED] a O [REDACTED] Č [REDACTED]. Oba tyto svědci vysvětlili způsob provádění pachové expertízy a potvrdili, že na věcech D [REDACTED] J [REDACTED]

(batoch a taštička) byly nalezeny pachové stopy, které byly následně uloženy do pachové konzervy a následně byly tyto stopy porovnány s pachem obžalovaného a došlo ke ztotožnění nalezené pachové stopy na místě činu a pachem obžalovaného. Postup při vyhodnocování a porovnání pachových stop jednoznačně odpovídal závaznému pokynu policejního prezidenta. Svědci jasně uvedli, proč byla ztotožňována byla pouze stopa obžalovaného. Oba svědci se také vyjádřili k námitkám, které obžalovaný v průběhu hlavního líčení vznesl a svůj postup jednoznačně obhájili s tím, že nebylo zaznamenáno žádných tlaků ze strany policie, či jiných osob, aby došlo k falšování výsledků pachové expertízy. Na základě této expertízy lze tedy učinit závěr, že obžalovaný lhal, když tvrdil, že s poškozenou nikdy do styku nepřišel, ani ji nikdy neviděl.

Chemická expertíza, která byla v této věci provedena, nevylučuje účast obžalovaného na této trestné činnosti, neboť na kleštích zajištěných na místě činu, byla zajištěna druhotná stopa jako při domovní prohlídce a prohlídce jiných prostor u obžalovaného, kdy byly nalezeny pájecí materiály a řemeslné nástroje.

Pro rozhodování soudu byl velmi důležitý i znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství včetně jeho doplňku, kdy znalci jednoznačně uvedli, jaká zranění poškozená utrpěla, co bylo příčinou smrti a také to, že poškozená utrpěla v oblasti hlavy hematomy, což mohlo být způsobeno úderem ruky druhé osoby. Jak vyplývá z tabulky, která tvoří součást tohoto znaleckého posudku, sdělení obžalovaného ohledně jeho útoku na poškozenou, které učinil před svědkem Č [REDAKCE], ve značné míře odpovídá závěrům znaleckého posudku, kdy se jedná i o věci, které byly zjištěny až při následné pitvě (bití poškozené loktem do hlavy během jízdy, čemuž odpovídalo zjištěné poranění hlavy a rovněž skutečnost, že znalci nevyloučili, že poškozená krvácela z nosu, což obžalovaný rovněž svědkovi říkal). Skutečnost, že obžalovaný skutečně poškozenou osahával na prsou, je dokumentována i drobnými hematomy, které znalci na prsou poškozené zjistili, což je rovněž informace, která nebyla nikde prezentována. Soud poukazuje i na to, že obžalovaný před svědkem hovořil o tom, že se svého jednání dopustil pomocí [REDAKCE] nože, což odpovídá i vyjádření znalců. I v tomto případě je nutno poukázat na to, že o použití [REDAKCE] nože při usmrcení poškozené nebyla ve sdělovacích prostředcích zmínka, neboť v médiích byl prezentován jako smrtící nástroj [REDAKCE] nůž.

O osobě obžalovaného, jeho agresivitě, exhibicionismu a požívání alkoholu pak vypověděly svědkyně J [REDAKCE] S [REDAKCE], V [REDAKCE] Š [REDAKCE], S [REDAKCE] T [REDAKCE], či M [REDAKCE] K [REDAKCE], které s obžalovaným žily a prakticky pro všechny bylo soužití s obžalovaným velmi špatné právě s ohledem na agresivitu obžalovaného, která stoupala požitým alkoholem.

Soud poukazuje i na výpověď J [REDAKCE] [REDAKCE], která potvrdila, že i v minulosti se svojí [REDAKCE] při stopu jela z [REDAKCE] do [REDAKCE] přes [REDAKCE], takže ani skutečnost, že obžalovaný naložil poškozenou na [REDAKCE] objezdu u [REDAKCE] není nereálná, byť je zřejmé, že trasa přes [REDAKCE] není z [REDAKCE] do [REDAKCE] nejkratší. Svědkyně to odůvodnila tím, že záleží na tom, kdo je sveze stopem, kam jede, takže možnost, že její [REDAKCE] v kritický den jela stopem z [REDAKCE] přes [REDAKCE] není vyloučená.

Výpověď svědkyně B. [redacted] ohledně muže s [redacted] a [redacted] auta [redacted] [redacted] na místě činu není pro soud relevantní, neboť svědkyně jela kolem místa činu před čtrnáctou hodinou a jak vyplývá ze znaleckého posudku z oboru soudního lékařství, k usmrcení poškozené došlo kolem sedmnácté hodiny, což koresponduje i s výpovědí svědka K. [redacted], který poškozenou na místě činu našel.

Osobnost obžalovaného je pak rozebrána ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, jehož závěry jsou výše konstatovány a kdy jeho charakteristika plně zapadá do charakteru tohoto případu a i jeho chování před soudem, případně v přípravném řízení, odpovídá závěrům znaleckých posudků. Je pravdou, že obžalovaný je inteligentní člověk, který si uvědomil, že pod vlivem alkoholu nemusí své jednání ovládat, proto v roce [redacted] přestal alkohol požívat a rovněž začal navštěvovat veřejné domy, neboť i dle znalce z oboru psychologie v této oblasti měl obavu, že by své jednání neovládnul a ve veřejných domech věděl, že je pod kamerami, takže si nic dovolit nesmí. Podstatná skutečnost je ta, že znalec hodnotí doznání obžalovaného zachycené v odposleších jako věrohodné, naopak jeho postup a výpověď u hlavního líčení se mu jeví jako nevěrohodná a možnost resocializace je v jeho případě velmi malá a prognoza dalšího vývoje nepříznivá.

Na základě těchto důkazů, ke kterým je nutno ještě přičíst protokol o ohledání místa činu i s fotodokumentací a protokoly o domovních prohlídkách u obžalovaného dospěl soud k závěru, že skutek tak, jak je pospán ve výroku tohoto rozsudku se stal a že pachatelem je obžalovaný J. [redacted] C. [redacted].

Obžalovaný J. [redacted] C. [redacted] v průběhu hlavního líčení navrhl provést některé další důkazy, kdy navrhoval, aby byla provedena konfrontace mezi ním a některými svědky (např. C. [redacted] Č. [redacted]). Tuto konfrontaci však soud nepřipustil, neboť svědek Č. [redacted] vypovídal v nepřítomnosti obžalovaného ve smyslu § 209 odst. 1 tr. řádu s ohledem na obavu o svoji osobu, takže v případě provedené konfrontace by hrozilo nebezpečí, že svědek nevypraví pravdu, neboť na něm byla patrná obava z možných následků jednání obžalovaného, kdy on sám předpokládá, že ten se mu bude v budoucnu mstít. Rovněž soud nevyhověl ani dalším návrhům na doplnění dokazování ze strany obžalovaného, např. provedení v jeho případě detektoru lži, případně, aby byl obžalovaný podroben hypnoze či aby mu byla poskytnuta jakási injekce, pravdy. Je zřejmé, že tyto „důkazy“ nemají oporu v trestním řádu a tudíž ani žádný význam pro rozhodování o vině v této věci. Pokud soud nevyslechl některé svědky, kteří byli buď navrhováni původně ze strany státního zastupitelství k osobnímu výslechu, případně ke čtení jejich výpovědí a na kterých obžalovaný trval, bylo to proto, že jejich výpovědi byly naprosto nepodstatné pro posouzení v této věci a docházelo by k zbytečnému prodlužování soudního řízení.

Pokud se týká právní kvalifikace jednání obžalovaného, je soud toho názoru, že jednání obžalovaného naplňuje veškeré skutkové podstaty trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. h) tr. zák. a to z toho důvodu, že podle výše uvedených důkazů obžalovaný usmrtil poškozenou D. [redacted] J. [redacted] v úmyslu, aby ji odstranil jako svědka činu, který předcházela takovému usmrcení a který nenaplnil znaky skutkové podstaty konkrétního trestného činu, neboť již není možné naplnění těchto znaků prokázat, přičemž odhalení tohoto

jednání vůči poškozené považoval v době svého útoku obžalovaný pro sebe za nepříznivé. Obžalovaný J. C. poškozenou po svém sexuálním útoku napadl tak, jak je ve výroku rozsudku uvedeno. Toto jednání je v příkrém rozporu s cítěním společnosti, právem poškozené na život, naopak projevuje se zde mravní zvrhlost obžalovaného, bezcitnost, bezohlednost a sobectví. Skutečnost, že obžalovaný jednal vůči poškozené agresivně a že tato agrese byla motivována sexuálně, vyplývá z výše uvedených důkazů, výpověď svědka Č. v kontextu se záznamy hovorů mezi Č. a obžalovaným. Zda došlo k naplnění konkrétního sexuálně motivovaného trestného činu nelze zjistit, avšak je možno konstatovat s ohledem na znalosti a zkušenosti obžalovaného, z jeho předchozích řízení, že obžalovaný věděl, že se vůči poškozené zachoval způsobem, o kterém si byl vědom, že mu může přinést značné problémy. Toto koresponduje i se závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, ze kterého vyplývá, že obžalovaný měl velký strach z přímého výkonu trestu odnětí svobody. Toto byl ten důvod, proč odstranil poškozenou a jeho jednání s ohledem na platnou judikaturu je podle názoru soudu nutno přiřadit na roveň „úmyslu zakrýt jiný trestný čin“. Jedná se o jednání, které je stejně nebezpečné a toto jednání je ve shodě s ust. § 219 odst. 2 písm. h) tr. zák. nutno označit jako jinou, zvláště zavrženíhodnou pohnutku. Závěr tedy zní, že obžalovaný J. C. zavraždil poškozenou jen proto, aby odstranil nebezpečí, že bude odhalen čin, kterého se předtím dopustil, což mohlo mít pro něho nepříjemné důsledky a tato pohnutka pro usmrcení jiného s ohledem na zjištěné okolnosti jednání obžalovaného zvyšuje pro svoji závažnost podstatně stupeň jeho nebezpečnosti pro společnost tak, jak je to uvedeno v ust. § 88 odst. 1 tr. zák.

K osobě obžalovaného soud zjistil, že dlouhodobě před svým zadržením nikde nepracoval, žil ze sociálních dávek, s ohledem na jeho chování v místě bydliště k němu byly připomínky ze stran spolubydlících a v minulosti byl celkem 14x soudně trestán pro různorodou trestnou činnost, naposledy rozsudkem Okresního soudu v. ze dne. , sp. zn. pro trestné činy podle § 180d tr. zák., § 171/1c) tr. zák. a § 209/1a) tr. zák., za což mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 14 měsíců se zkušební dobou do. Rovněž byl opakovaně řešen pro přestupky.

Při úvaze o výši a druhu trestu soud přihlédl k ust. § 23 odst. 1 tr. zák., § 29 tr. zák. a § 31 odst. 1 tr. zák. a dospěl k následujícím závěrům.

Obžalovaný je podle trestního zákona v této věci ohrožen trestní sazbou v trvání 12 až 15 let, případně trestu výjimečného, tedy trestu odnětí svobody na 15 až 25 let, případně trestu doživotního. Podle názoru soudu jsou podmínky ust. § 29 tr. zák. ohledně uložení výjimečného trestu splněny a stejně tak jsou splněny podmínky ust. § 29 odst. 3 tr. zák. o uložení trestu doživotního.

V případě této trestné činnosti obžalovaného se jedná o jednání, které naplňuje mimořádně vysoký stupeň společenské nebezpečnosti trestného činu, který je dán zavrženíhodným způsobem provedení trestného činu vraždy, který je charakterizován vyšší mírou surovosti, brutality, absolutní neúctou k lidskému životu, kdy poškozenou byla bezbranná dívka a dále snaha obžalovaného zakrýt sexuální útok použitý vůči poškozené, kdy způsob zranění poškozené hovoří o velké agresivitě jednání obžalovaného. Tímto je podle

názoru soudu splněna podmínka ohledně uložení doživotního trestu, která je obsažena v § 29 odst. 3 písm. a) tr. zák.

S ohledem na závěry znaleckých posudků a výsledky znaleců a s přihlédnutím k charakteru trestné činnosti je nutno konstatovat, že u obžalovaného není naděje, že by bylo možno jej napravit trestem odnětí svobody na 15 až 25 let, neboť soud musí přihlídnout jednak k zásadám individuální prevence a k zásadám generální prevence, kdy se poukazuje na to, že v případě obžalovaného je dána malá možnost nápravy, neboť resocializace je sice možná, ale velmi malá a prognóza dalšího vývoje negativní. Soud vzal v potaz i osobnostní rysy obžalovaného, kde dominuje agresivita, bezcitnost, obžalovaný je psychopatickou osobností s vysokým IQ s nízkým prahem pro odbrždění agresivity. Způsob, jakým byl trestný čin proveden, vedl ke značnému znepokojení veřejnosti a proto je splněna i další podmínka pro uložení doživotního trestu uvedená v § 29 odst. 3 písm. b) tr. zák.

S ohledem na předchozí odsouzení obžalovaného, kdy byl od spáchání této trestné činnosti do vynesení rozsudku zdejšího soudu v mezidobí opakovaně soudně trestán, je nutno poukázat na rozsudek Okresního soudu v [redacted] z [redacted], sp. zn. [redacted], Okresního soudu v [redacted] z [redacted], sp. zn. [redacted] a na rozsudek téhož soudu ze dne [redacted], sp. zn. [redacted]. Z toho vyplývá, že trest, který je obžalovanému ukládán, musí být uložen jako trest souhrnný.

S ohledem na to, co je výše uvedeno, kdy došlo ke splnění všech zákonných podmínek jednak pro uložení trestu výjimečného a jednak pro uložení výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí, dospěl soud k závěru, že v tomto případě je nutno tento maximální trest odnětí svobody obžalovanému uložit, kdy tento trest se ukládá podle § 219 odst. 2 tr. zák. za použití § 35 odst. 2 tr. zák. a podle § 29 odst. 1, 3 písm. a)b) tr. zák. jako trest souhrnný ve vztahu k výše zmiňovaným rozsudkům okresních soudů, kdy zároveň došlo ke zrušení všech dalších rozhodnutí na výše uvedené rozsudku okresních soudů obsahově navazujících, pokud vzhledem ke změně, k níž zrušením došlo, pozbyla podkladu. Soud si je vědom toho, že s ohledem na uložený trest zákazu činnosti obžalovanému za sbíhající trestné činy by mu měl být ukládán i nyní, avšak s ohledem na charakter a délku uloženého trestu bylo od uložení trestu zákazu činnosti upuštěno.

S ohledem na to, že se v případě obžalovaného jedná o značně narušeného jedince a s přihlédnutím, k ust. § 39a) odst. 2 písm. d) tr. zák. byl obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, když podmínky pro případné zmírnění typu věznice, kde obžalovaný trest vykonává ve smyslu § 39a) odst. 3 tr. zák. zjištěny nebyly. Naopak soud s ohledem na charakter trestné činnosti a osobu obžalovaného C [redacted] využil ust. § 29 odst. 1 tr. zák. a rozhodl o tom, že doba výkonu trestu ve věznici se zvýšenou ostrahou se nezapočítává pro účely podmíněného propuštění do doby výkonu trestu.

Se svými nároky na náhradu škody se včas a řádně připojili poškození – J [redacted] s částkou 240.000,- Kč, J [redacted] s částkou 175.000,- Kč, [redacted] zastoupený matkou J [redacted] s částkou 175.000,- Kč, P [redacted] J [redacted] s částkou 240.000,- Kč, a Všeobecná zdravotní pojišťovna, územní pracoviště [redacted] s částkou 1.049,- Kč. Soud nárok

poškozených posoudit a zjistil, že jak v případě přímých pozůstalých po poškozené, tak i v případě Všeobecné zdravotní pojišťovny, územní pracoviště [REDAKCE] mají tyto nároky oporu v zákoně, kdy u pozůstalých škoda vycházela z ust. § 444 odst. 3 občanského zákoníka. Jelikož byla zjištěna příčinná souvislost mezi jednáním obžalovaného a vznikem těchto škod, rozhodl soud, že obžalovaný je povinen výše citované částky jednotlivým poškozeným uhradit.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **je možno** podat odvolání **do osmi** dnů ode dne jeho písemného doručení prostřednictvím Krajského soudu v Hradci Králové k Vrchnímu soudu v Praze. Odvolání může podat státní zástupce, obžalovaný, poškozený a osoby oprávněné podat odvolání ve prospěch obžalovaného podle § 247 odst. 2 tr. řádu. To je příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manželka a družka, státní zástupce a poškozený mohou podat odvolání i v neprospěch obžalovaného. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové důkazy a skutečnosti.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Hradci Králové dne 10.11.2009

JUDr. Jiří Vacek v. r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

[REDAKCE]